

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Медицина

Першу операцію в наметі в зоні бойових дій провів хірург із Вінниці

▶ СТОР. 6

Спорт

Розіграно титули зі швидких шахів та бліцу

▶ СТОР. 14

Святиня

Двадцять тисяч років тому тут полювали на мамонтів

▶ СТОР. 19

№ 126 (5876) СУБОТА, 5 ЛИПНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Прем'єр запропонував коаліції переформатувати склад уряду

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 4 липня

Ця пропозиція пролунала під час складного розгляду законопроектів про особливий період в енергетиці та про реформування газотранспортної системи.

Верховна Рада підтримала у першому читанні урядові проекти законів «Про особливий період у паливно-енергетичному комплексі» (№4117а) та «Про внесення змін до деяких законів України щодо реформування системи управління Єдиною газотранспортною системою України» (№ 4116а).

▶ СТОР. 2

Небо залишається нашим

Позиція Міжнародної організації цивільної авіації (ІСАО) щодо підтримки резолюції ООН стосовно територіальної цілісності України — незмінна. У цьому вчора під час неофіційної зустрічі з головою Державної авіаційної служби України Денисом Антонюком запевнили Генеральний секретар ІСАО Раймонд Бенджамін та керівник європейського філіалу Луїс Алмейда, **повідомляє прес-служба Міністерства інфраструктури.**

За словами Дениса Антонюка, ІСАО визнає Крим частиною України, й зона Чорного моря як була делегована Україні, так за нею й залишається. Відтак повітряний простір над півостровом та Чорним морем — виключне право державної авіаційної влади України.

Опішня — круг гончарного раю

В Опішні на Полтавщині завершився традиційний, шостий поспіль, щорічний Національний тиждень гончарного здвиження. А по суті, майже місячний марафон яскравих мистецьких акцій та імпрез. Адже було ще й гончарне передздвижжя, коли на території Національного музею-заповідника українського гончарства та в інших знакових місцях селища зустрічали гостей, відкривали виставки, майстер-класи для початківців, розпалювали горна для «випікання» конкурсних робіт учасників ІнтерСимпозіуму художників-керамістів і фестивалю ковалів... Зрештою, виплекані ними та привезені з усіх усюд народними майстрами дивотвори презентували на підсумковому дійстві згаданого Тижня — Національному фестивалі гончарства.

До речі, «Голос України» — інформаційний спонсор цього гончарного дійства.

▶ СТОР. 16

На знімку: майстер-клас від Івана Гончара.

Фото Василя НЕЙЖМАКА.

ПОДІЇ

Реверсні потужності стрімко нарощуються

НАК «Нафтогаз України» придбала більшу частину вихідних потужностей нового газогону Вояни—Ужгород у словацького оператора ГТС Eusteam для поставок природного газу з європейського ринку в Україну.

Як повідомила прес-служба НАК «Нафтогаз України», більша частина потужностей викуплена до 2019 року. У конкурсі брали участь кілька десятків компаній.

Отже, поставки газу в Україну зі словацького боку мають розпочатися вже у вересні цього року. Очікується, що вони становитимуть приблизно 27 мільйонів кубометрів на добу. Прес-служба компанії нагадує, що словацький оператор Eustream повідомив про успішне завершення процедури з приймання заявок на поставки газу в Україну своєю територією. Цим зацікавилося майже два десятки європейських постачальників, у тім числі, найпотужніші газотрейдери Євросоюзу.

«Флот України» прийшов у Південну Пальміру

Після короткочасної перерви відновлено випуск газети Військово-Морських Сил України «Флот Украины». Видання продовжує свою роботу після змушеного переїзду із Севастополя в Одесу.

Головний редактор Павло Шунько розповів, що через окупацію півострова Крим командування Чорноморського морського флоту перебазувалося в Одесу. Відповідно й головна флотська газета України переїхала разом із командуванням, **повідомляє наш кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

— Якийсь час нам потрібен був для того, щоб знову налагодити роботу колективу, — каже керівник «Флота Украины». — Перший «одеський» випуск, тисяча екземплярів, — уже в газетних кіосках. Але найближчим часом сподіваємося тираж збільшувати.

У НБУ прогнозують зростання валового внутрішнього продукту України наступного року на 1—2 відсотки *(Укрінформ)*

КОРОТКО

■ Рада виконавчих директорів Світового банку затвердила кредит у розмірі 300 мільйонів доларів на реалізацію проекту «Модернізація системи соціальної підтримки населення України», **повідомляє УНІАН з посиланням на прес-службу СБ.**

■ Уже чотири переселенки народили дітей на Дніпропетровщині. Жінка з Донбасу народила в Дніпродзержинську, малюки кримчан з'явилися в Кривому Розі та Дніпропетровську. На обліку по вагітності в медустановах області перебувають ще чотири переселенки, **передає наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

Прем'єр запропонував коаліції переформатувати склад уряду

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

**Ранкове засідання
4 липня**

За ці проекти проголосували 237 та 229 депутатів відповідно (фракції ПР, КПУ та група «За мир і стабільність» не голосували). Схвалення документів у першому читанні — це компроміс, якого вдалося досягти між урядом та парламентом, адже в народних депутатів є низка зауважень до обох проектів законів, які будуть враховані під час підготовки до другого читання.

Ці законопроекти були презентовані у парламенті у четвер, проте не були підтримані. «Ці законопроекти двічі розглядали на урядовому комітеті, на раді коаліції всі керівники фракцій і груп підтвердили необхідність прийняття цих законопроектів», — наголосив прем'єр. Він нагадав, що законопроект 4116а є ключовим документом, який дає можливість розпочати процес модернізації та спільної з нашими європейськими та американськими колегами експлуатації української газотранспортної системи.

Загалом прем'єр висловив подивування низькою підтримкою урядових законопроектів у парламенті. «Що ми разом за останні чотири місяці напрацювали? Було ухвалено лише один базовий законопроект, внесений Кабміном, про подолання фінансової кризи, який дав можливість отримати перший транш кредиту МВФ. Для інших траншів потрібно буде також ухвалювати закони. На жаль, два десятки інших законів, внесених урядом, не були підтримані парламентом. Зокрема, проект закону, який передбачав зміну якості судової системи і люстрацію суддів, та проект про зміну ставок оподаткування», — зауважив він. І розкритикував депутатів за ухвалення популістських рішень: «За останні чотири місяці ухвалено вісім законів, на реалізацію яких до 2016 року потрібно 11,5 мільярда гривень. Також на підписі у Президента знаходиться ще шість законів, на фінансування яких до 2016 року потрібно 34 мільярди гривень. Це шоу необмеженого популізму. Цих грошей немає. Саме тому вважаю, що у таких умовах працювати парламенту та уряду надто складно. А найскладніше — Україні та українцям», — констатував він.

Олександра Кужель, Лілія Гриневич.

Відтак прем'єр заговорив про можливість переформатування уряду та Верховної Ради. «Якщо не буде спільної роботи для виходу із цієї ситуації, то буде переформатування уряду та парламенту і коаліції», — сказав А. Яценюк.

На критику прем'єра відреагував **Олег Тягнибок (ВО «Свобода»)**: «Я не кажу, що тут сидять святі, але, може, це уряд не зовсім грамотно і правильно довів інформацію до парламенту, що потрібно проголосувати». Депутат зауважив, що його фракція готова підтримати законопроекти, проте вважає, що особливий стан в енергетиці має вводити парламент за поданням Кабміну. Крім того, Тягнибок наголосив, що склад акціонерів оператора ГТС має також затверджуватися Верховною Радою, «щоб не сталося, що нею управлятиме «Газпром». Тим паче, що 144 європейські компанії мають акціонерами російський «Газпром»».

Прем'єр у відповідь запропонував коаліції розпочати консультації щодо переформатування та посилення складу Кабміну.

Водночас В'ячеслав Кириленко («Батьківщина») зауважив, що головна «помилка» уряду полягає у його послідовній проукраїнській політиці, тож «всі ті, хто представляє п'яту колону, докладають зусиль, аби законопроект не пройшов».

Верховна Рада також затвердила парламентську четвірку Національної ради з питань телебачення і радіомовлення. За парламентською квотою до Нацради увійшли: **Катерина Котенко (310 «за») Олександр Ільяшенко (233 «за»), Ольга Герасим'юк (305 «за»), а також Олег Черниш (232 «за»).**

Водночас у другому читанні та в цілому депутати ухвалили законопроект про внесення змін до деяких законів України щодо упередження (мінімізації) негативного впливу на стабільність банківської системи. Документом передбачено створення ефективних механізмів забезпечення стабільності банківської системи під час кризових явищ та запобігання погіршенню ситуації на грошово-кредитному ринку і розширити механізми виведення неплатоспроможних банків з ринку. Проект змінює процедури, що здійснюються при ліквідації банків з метою прискорення реалізації ліквідаційної маси, та удосконалює механізми отримання фінансової допомоги Фондом гарантування вкладів фізичних осіб для забезпечення своєчасного отримання ним довгострокових ресурсів для відшкодування коштів вкладникам неплатоспроможних банків.

Так само у другому читанні та в цілому було ухвалено проект закону про внесення змін до Закону «Про банки і банківську діяльність» (щодо визначення особливостей корпоративного управління в банках). Проект закону, який змінює порядок надання військовослужбовцям відпусток та розширює коло підстав звільнення в особливий період під час проведення мобілізації — зміни до деяких законодавчих актів України щодо додаткових гарантій соціального захисту військовослужбовців в особливий період — депутати також ухвалили в цілому.

Народні депутати також підтримали законопроект «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо пасивних доходів». Він, зокрема, встановлює лінійну ставку оподаткування пасивних доходів фізичних осіб у вигляді 15 відсотків. Верховна Рада в цілому (269 «за») ухвалила проект закону про внесення змін до деяких законів України щодо окремих питань проведення медико-соціальної експертизи. За цими змінами, відповідна група інвалідності встановлюватиметься без зазначення строку повторного огляду особам, які мають анатомічні дефекти та інші необоротні порушення функцій органів і систем організму.

ЦИТАТА

Голова Верховної Ради Олександр ТУРЧИНОВ:

«Враховуючи ту війну, яку веде проти нас Російська Федерація, враховуючи перспективу блокування постачання газу в Україну, уряд відпрацьовує схеми роботи в екстремальних умовах. Без підтримки цих пропозицій уряду ми залишимо країну без опалення. Ми не зможемо підготувати Україну до входження в зимовий період. Це ризик для мільйонів наших громадян. Саме тому підтримка або не підтримка пропозицій уряду — це питання виживання країни».

ДОСЛІВНО

Прем'єр-міністр Арсеній ЯЦЕНЮК:

«Наша газотранспортна система потребує невідкладних інвестицій для того, щоб максимально завантажити українську ГТС та отримувати доходи. Законопроект чітко зазначає, що сама труба залишається виняткво у власності держави, як і газосховища. Прийняття цього закону відкриває шлях до побудови нової енергетичної системи, де Україна стає гравцем. За інших обставин, за декілька років Росія обійде Україну іншими газогонами, і по українській трубі можна буде лише повітря качати».

Григорій Смітюх, Андрій Деркач, Віктор Тимошенко, Сергій Пашинський.

Зранку головуючий повідомив про вихід зі складу фракції Партії регіонів народних депутатів Сергія Гриневецького, **Сергія Ківалова та Антона Кіссе.** А також про входження до групи «За мир та стабільність» **Олександра Пономарьова та Романа Шугало,** який вийшов зі складу фракції КПУ.

Крім того, у парламенті створено нове міжфракційне об'єднання «За розвиток поліських територій», головою якого обрано **Степана Івахіва.** Наступні пленарні засідання відбудуться з 22 по 25 липня та з 12 по 15 серпня.

Із днем народження цього дня вітали Олександру Кужель.

Олена РОМАШКІНА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Валютні кредити хочуть реструктуризувати за курсом на 1 січня 2014 року

**Вечірнє засідання
3 липня**

Верховна Рада прийняла за основу в першому читанні проект закону № 4185а-2 про реструктуризацію кредитних зобов'язань з іноземної валюти в національну валюту України — гривню.

На розгляд парламенту було внесено чотири законопроекти на цю тему. Автор першого законопроекту — депутат **Олексій Кайда (фракція «Свобода»)** нагадав суть проблеми. Люди, здебільшого представники середнього класу, свого часу брали кредити за курсом 5.05 гривні за долар, а зараз курс долара сягає 12 гривні. Робоча група, створена для опрацювання узгодженого законопроекту, намагалася виробити такий законопроект, який би міг певною мірою задовольнити всі сторони — як позичальників, так і банки та державу в особі Нацбанку та держбюджету. Однак, як зауважив доповідач, це практично нереально. У законопроекті пропонувалося, щоб позичальник, який взяв споживчий кредит в іноземній валюті, міг реструктуризувати один кредит, який не перевищує півтора мільйона гривень за курсом НБУ на дату підписання кредитного договору. Залишок заборгованості реструктуризується у гривню за курсом станом на 1 січня 2014 року під 16,5 % річних.

Позафракційний депутат Микола Рудьковський продемонстрував фото жінки, яка взяла 46 тисяч доларів у кредит, згодом їй банк нарахував 134 тисячі доларів страховки, а після того, як вона сплатила 20 тисяч доларів, їй нарахували ще 176 тисяч доларів штрафів. Зараз двох її синів забрали до армії, вони перебувають в зоні АТО. У сім'ї відібрали квартиру, живе жінка зараз у підвалі. А в синів забирають 70% зароблених грошей на погашення кредиту. Рудьковський пропонував списати позичальникам усі пені та штрафи за кредитами. У його законопроекті передбачалося перевести валютні кредити в гривневі за курсом 6,5 гривні за долар.

Автор ще одного законопроекту **Руслан Князевич («Батьківщина»)** закликав не спекулювати штучно на ситуації з банківськими позичальниками. Він запевнив, що його законопроект узгоджений із НБУ, Асоціацією банків України, МВФ та частиною мітингувальників під стінами парламенту. Законопроект №4185а-2 передбачає перерахування несплачених зобов'язань за курсом, встановленим на дату реструктуризації. Розмір щомісячного платежу не може перевищувати курсу долара за курсом гривні станом на 1 січня 2014 року. Князевич стверджував, що такі пропозиції можуть стати основою для компромісу, враховуючи те, що ми зараз перебуваємо в рамках дуже жорсткої співпраці з МВФ. Адже непродумані рішення можуть призвести до припинення співпраці України з МВФ та позбавити нашу державу міжнародної фінансової допомоги.

Автор ще одного альтернативного законопроекту **Михайло Опанащенко (ДГ «За мир та стабільність)** висловив думку, що відповідальність має бути солідарно розподілена між трьома сторонами — позичальниками, банками і державою.

Після обговорення **Голова Верховної Ради Олександр Турчинов** зазначив: у разі, якщо парламент прийме незбалансоване рішення, не отримаємо результату. «Враховуючи катастрофічну ситуацію в економіці, проведення бойових дій, будь-який незбалансований і неузгоджений з Мінфіном закон буде заветовано», — наголосив глава парламенту. Під час рейтингового голосування найбільше голосів набрав проект Князевича, який і було ухвалено в першому читанні. За основу прийнято ще один законопроект на цю тему — про внесення змін до Податкового кодексу України щодо реструктуризації кредитних зобов'язань з іноземної валюти в гривню, також у авторстві Р. Князевича.

Народні депутати не змогли призначити парламентську «четвірку» до складу Національної ради з питань телебачення і радіомовлення. О. Турчинов попросив керівників фракцій провести консультації з цього питання.

Не підтримав парламент і урядовий проект закону про внесення змін до деяких законів України щодо реформування системи управління Єдиною газотранспортною системою України.

Натомість за основу та в цілому прийнято проект закону про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення розрахунків в паливно-енергетичному комплексі, який дозволяє підприємствам паливно-енергетичного комплексу списувати заборгованість, що утворилася внаслідок несплати споживачами за енергоносії за попередні роки.

Наприкінці засідання Верховна Рада розглянула два закони, спрямовані на соціальний захист мобілізованих та мешканців східних регіонів країни, де проходить АТО. У першому читанні схвалено законопроект про мораторій на примусову реалізацію житла, примусове відключення від мереж житлово-комунальних послуг, заборону нарахування та стягнення пені та інших штрафних санкцій у разі несвоєчасного здійснення платежів за житлово-комунальні послуги громадянами, які проживають на територіях проведення АТО у Донецькій та Луганській областях (№4188а), а в цілому — про внесення змін до Закону «Про освіту» щодо освітніх гарантій для студентів, курсантів, слухачів, стажистів, клінічних ординаторів, аспірантів, докторантів та педагогічних, науково-педагогічних працівників на період проходження ними військової служби у зв'язку із мобілізацією (№4889).

Олександра КУЧЕРЯВА.

Зберегти територіальну цілісність і суверенітет держави

Таке завдання поставив Президент України Петро Порошенко під час наради з керівниками силових структур. У нараді також взяв участь Голова Верховної Ради Олександр Турчинов.

Представляючи керівникам силових структур першого заступника глави адміністрації Президента Юрія Косюка, Петро Порошенко назвав його найкращим менеджером. «Я вважаю його найкращим менеджером, який має достатньо жорсткий стиль управління. Він має якісно покращити ситуацію з наведенням порядку в системі тилу, забезпечення логістики, тендерних процедур», — **цитує главу держави його прес-служба.**

В ході зустрічі міністр оборони Валерій Гелетей, перший заступник глави адміністрації Президента Юрій Косюк та голова Державної прикордонної служби Микола Литвин отримали доручення у стислі терміни доповісти про ситуацію щодо покращення забезпечення військ, формування ефективної системи логістики та рішучих кроків у боротьбі з тероризмом. Під час наступного представлення офіцерському складу Міністерства оборони новопризначеного очільника відомства Валерія Гелетея глава держави назвав головним завданням, яке сьогодні стоїть перед новим керівництвом Збройних Сил, збереження територіальної цілісності України. «Бажаю, щоб під керівництвом міністра оборони Збройні Сили одержали перемогу, зберегли територіальну цілісність і суверенітет нашої держави. Сьогодні відбувається боротьба за незалежність України», — наголосив Петро Порошенко.

Президент також повідомив, що підписаний ще указ про призначення нового керівника Державного концерну «Укроборонпром». «Я переконаний, що новітні зразки озброєння, які досі не випускалися у зв'язку з тим, що фінансування розкрадалося, нарешті мають надійти у війська. Їх сьогодні конче не вистачає на сході», — зазначив глава держави.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до додатка № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести зміни до додатка № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 9, ст. 93, № 12, ст. 192, № 15, ст. 329, № 18-19, ст. 694) згідно з додатком до цього Закону.
2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 19 червня 2014 року.
№ 1534-VII.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

Постанова
Верховної Ради України

Про звільнення Коваля М. В. від виконання обов'язків Міністра оборони України

Верховна Рада України **постановляє:**
Звільнити Коваля Михайла Володимировича від виконання обов'язків Міністра оборони України.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ, 3 липня 2014 року.
№ 1567-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про призначення Гелетея В. В. Міністром оборони України

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**
Призначити Гелетея Валерія Вікторовича Міністром оборони України.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ, 3 липня 2014 року.
№ 1568-VII.

ФОТОФАКТ

Зустріч першого заступника голови Комітету з питань будівництва, містобудування, житлово-комунального господарства та регіональної політики Володимира Вечерка з президентом Комітету регіонів Європейського Союзу Мішелем Лебраном.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ФОТОФАКТ

Громадські активісти пікетували Черкаську обласну прокуратуру з вимогою негайного звільнення з посади прокурора Черкаського району Руслана Олійника.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Законопроект, що може зупинити «Південний потік»

«Газотранспортна система України залишиться у власності держави», — на цьому, коментуючи ухвалення в першому читанні законопроекту про реформування системи управління Єдиною газотранспортною системою України, під час брифінгу наголосив голова Комітету Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу Микола Мартиненко («Батьківщина»).

«Цей законопроект дає можливість у майбутньому передавати в концесію або в оренду оператору, який виконуватиме диспетчерські функції, управління газотранспортною системою. При цьому контрольний пакет цього оператора обов'язково повинен бути за державою, а іншу частину власності можуть отримати тільки європейські компанії та компанії з США», — сказав М. Мартиненко.

Голова комітету пояснив, що така норма пов'язана з великими ризиками, які виникли у зв'язку з планами будівництва «Південного потоку». «Прокачування газу через територію України становить близько 70 мільярдів кубометрів, а потенційна потужність «Південного потоку» — понад 60 мільярдів кубометрів. Тобто, якщо дозволити росіянам побудувати «Південний потік», то газотранспортна система України перетвориться просто на металобрухт», — наголосив він.

Якщо ж до української ГТС залучити великі європейські компанії, котрі одночасно є споживачами російського газу, то це дозволить залучити ресурси для її модернізації та відкриє шлях до закупівлі газу європейськими споживачами на україно-російському кордоні, а не на західному кордоні України, як це є зараз. Голова комітету зазначив, що під час підготовки документа до другого читання буде враховано низку зауважень народних депутатів.

Вл. інф.

ПРИВІТАННЯ

Ветеранам Великої Вітчизняної війни, жителям міста Ковеля Волинської області

Дорогі друзі!

Щиро вітаю вас із знаменною датою — 70-річчям визволення Ковеля від фашистських загарбників.

Цього вікопомного дня ми схиляємось у глибокій шані перед світлою пам'яттю героїв, які в тяжких боях визволяли Батьківщину, відстоювали її свободу і незалежність.

Понад три роки окупації, майже вщент зруйноване місто, більш як 15 тисяч воїнів, які полягли в боях за визволення Ковеля, — такий трагічний спадок лишила по собі та війна на вашій землі. Однак завдяки звитязі та самовідданості нашого народу відновилося з руїн місто, здобуло своє нове життя. І сьогодні, в годину непростих для України випробувань, нащадки героїв єднаються в непохитній любові до Батьківщини, у щирій вірі в щасливе майбуття прийдешніх поколінь.

Цього дня ми з особливою вдячністю вшановуємо ветеранів, які вибороли для нас мирне життя. Низький вам уклін за Велику Перемогу, за трудові звершення у повоєнні роки, за мудрість і підтримку в розбудові незалежної, демократичної України. Ваш подвиг, дорогі ветерани, вчить нас не лише цінувати і берегти мир, а й з усією мужністю ставати на захист волі та гідності свого народу, непорушних кордонів держави.

Бажаю усім ковельцям міцного здоров'я, довголіття, благополуччя, безхмарного мирного неба!

Голова Верховної Ради України
Олександр ТУРЧИНОВ.

Кооператорам України

Шановні друзі!

Від щирого серця вітаю кооперативну громаду України з Міжнародним днем кооперації!

Кооперативний рух, який набув організаційного розвитку ще два сторіччя тому, нині відіграє важливу роль в економіці переважної більшості країн світу. Майже один мільярд людей нашої планети обрали для себе переваги кооперативної моделі господарювання з її цінностями та принципами, визнаними світовою громадськістю.

Сьогодні кооперація займає важливе місце в структурі національної економіки, а вітчизняні кооперативні організації і підприємства роблять вагомий внесок у забезпечення зайнятості населення, оптимального використання місцевих ресурсів та зростання соціально-економічного і культурного рівня життя людей.

Переконаний, що кооперативний рух у нашій країні, керуючись у своїй діяльності принципами законності, солідарності, рівності та демократичності, є чудовим прикладом успішного гуртування людей в умовах складної суспільної, політичної та економічної ситуації задля досягнення спільної мети, обстоювання власних інтересів.

Запевняю, що у Верховній Раді України кооператори завжди знайдуть підтримку та сприяння у всіх ініціативах, спрямованих на поширення в державі демократичних цінностей, забезпечення прав та свобод громадян, проведення важливих економічних і соціальних реформ задля підвищення добробуту народу.

З вірою у європейське майбутнє України бажаю вагомих здобутків у відповідальній та важливій для гармонійного розвитку нашого суспільства справі. Миру, добра та щастя вам і вашим сім'ям!

Голова Верховної Ради України
Олександр ТУРЧИНОВ.

У Миколаєві днями почне працювати спеціальна кімната, де допомагатимуть вимушеним переселенцям із Криму та зі сходу країни. Це пілотний проект Державної міграційної служби України — такі пункти відкриють і в інших містах. А напередодні Миколаївська облдержадміністрація підписала з управлінням Державної міграційної служби України Меморандум про співробітництво. Перший спільний крок — організація роботи державного підприємства «Документ», де почнуть приймати заяви від біженців з Луганська й Донецька щодо термінового відновлення документів, *передає наш власкор Ірина НЕЖИГАЙ*

Луганський аеропорт майже місяць в облозі. Десантники тримаються

Ніч із 3 на 4 червня видалася для мешканців Луганська дуже неспокійною. З вечора тривав бій у селищах Велика і Мала Вергунка. Зі слів очевидців відомо, що бойовики «ЛНР» підтягували сюди танки та іншу техніку. Також з мінометів знову обстріляли міжнародний аеропорт Луганськ — по позиціях українських десантників випущено 25 мін. Раніше терористи намагалися збити транспортний літак, що доставляє продовольство й медикаменти військовослужбовцям, які дислокуються в аеропорту. Спроба знову виявилася невдалою. Нагадаємо, що облога луганського аеропорту триває з 8 червня. О пів на другу ночі по позиціях української армії у бік Металіста було зроблено два залпи вогню, імовірно, з реактивної установки «Стріла-10». Її переміщення по Луганську веб-камери зафіксували ще 2 липня.

До речі

У Луганській області налічують 20 танків і 122 одиниці бронетехніки, що прибули в регіон з боку Росії.

Озброєні прихильники «ЛНР» продовжують зміцнювати свої позиції на території автовокзалу. За словами очевидців, на пероні і стоянку рейсових автобусів приїжджають і від'їжджають БТРи, вантажівки із зенітними установками і мінометами в кузовах, ракетні комплекси. Помічено було й установку залпового вогню «Град». Із цих позицій терористи ведуть вогонь по силах АТО — як по наземних цілях, так і по військових і транспортних літаках. Передбачається, що саме з території автовокзалу бойовики ведуть обстріл з комплексів «Стріла-10» у бік Кам'янобродського району, який штурмують сили АТО. Луганський автовокзал і прилеглу до нього територію терористи перетворили на свій плацдарм.

Частина бойовиків готова скласти зброю

Як розповідають люди, що мають відношення до озброєних прихильників «ЛНР», деякі бійці «армії Південного Сходу», які потрапили в ополчення «за ідею», розчаровані й деморалізовані. Вони готові скласти зброю, але бояться покарання. За чутками, що гуляють серед них, усіх, хто здався в полон, змушують воювати на боці сил АТО. І це зупиняє. Людям не хочеться більше ні воювати, ні вбивати. Заступник військового коменданта міста Щастя Андрій Лебідь називає ці чутки нісенітницею. За його словами, ніхто з командування АТО не візьме на себе відповідальності за озброєння людей, які ще недавно воювали проти української армії. З усіма, хто перейшов на бік законного уряду, працюють штатні психологи, які допомагають сепаратистам, що склали зброю, повернутися до мирного життя. У цьому зв'язку луганські громадські працівники вважають, що з тими, хто взяв у руки зброю, потрібно проводити пропагандистську роботу, переконуючи скласти зброю, і, головне, чітко виписати для них гарантії, які в обов'язковому порядку мають виконуватися.

Підтвердженням у необхідності такої роботи, що дасть позитивні результати, може бути випадок у селищі Боровському під Сєвєродонецьком. Під тиском місцевих жителів представники самопроголошеної «Луганської народної республіки» покинули захоплену ними селищну раду і населений пункт. Селяни змогли переконати бойовиків не брати гріх на душу й не перетворювати селище на передову майбутньої битви. Озброєні люди такі аргументи прийняли і пішли з Боровського.

Звідки прилетіла... смерть?

Цю подію вже назвали Станично-Луганською трагедією. Під час обстрілу районного центру Станиця Луганська загинуло дев'ять мирних жителів, серед яких п'ятирічна дитина, і одинадцятеро людей були поранені, п'ятеро з них тяжко. Зруйнована ціла вулиця приватних будинків і господарських будівель у Старій Кондрашівці, що входить до адміністративної структури Станиці, а також постраждали районна міліція, суд, держадміністрація та ще кілька будинків у самому райцентрі. Спочатку це потужне бомбування приписували українській авіації. З подання російських ЗМІ луганські бойовики поспішили заявити, що «українські карателі нещадно знищують мирних жителів і мстять Донбасу за свавілля».

Хоча, за даними представників АТО, на момент трагедії в цих місцях ні угруповань, ні техніки бойовиків не було, отже, бомбити цю територію не мало сенсу.

То що сталося насправді рано вранці 2 липня, і хто скинув на голови мирних жителів смертоносні бомби? Відповіді на ці запитання шукає багато хто — фахівці й не фахівці, родичі загиблих, просто небайдужі люди, які прагнуть розставити всі крапки над «і» й зажадати покарання винних. Версій багато. Представник командування АТО назвав «абсолютною неправдою» відомості про те, що авіаційний удар по Станиці Луганській завдали українські сили. Він визнав, що літаки ВПС справді здійснювали польоти, але «це було не в той час, коли відбулося бомбування». І тому є конкретні підтвердження. Щоправда, згідно з інформацією командування АТО, першого червня увечері було зроблено кілька пострілів агітаційними снарядами для нарізної артилерії. Агітаційні боєприпаси використовуються для розповсюдження листівок над територією, контрольованою противником. Уражаючої сили не мають, однак осколки твердої оболонки можуть заподіяти незначні ушкодження. Але цього не сталося. Крім того, як стверджують свідки, на той момент, коли снаряди розривали будинки і людей, гулу літаків чути не було.

Це була російська авіація?

Деякі експерти навіть спробували знайти доказову базу тому, що бомбування Станиці Луганської проводили російські літаки. Зокрема, вони звертають увагу на той немаловажний факт, що напередодні обстрілу Станиці, вночі, невідомі обстріляли з мінометів військову частину ППО, що базується біля селища Мілове на самому кордоні, і вивели з ладу радіолокаційне обладнання. До речі, луганські спостерігачі вважають, що терористи цілеспрямовано руйнують об'єкти ППО України. Складається враження, що готується коридор для авіації противника з Росії.

Це могло статися й у випадку з Міловим. У зв'язку з тим, що якийсь час система безпеки ППО на працювала, пересування об'єктів у повітрі українські силовики відстежувати не могли. Саме в цей період і відбувся авіаудар по Станиці. Мовляв, спочатку, близько 11 години, перший літак знищив будівлю районного УМВС у центрі селища, а трохи пізніше другий літак завдав удару по густонаселеній території. Версія спірна. З одного боку, вона могла б мати право на існування, якби не одне «але»... Фактично літаків ніхто з місцевих жителів не бачив. Виходить, що кривава операція терористів з обстрілу мирних районів проводилася, швидше за все, з наземних засобів артилерії самих бойовиків.

Певну ясність у цій справі вносить речник інформаційного центру РНБО Андрій Лисенко. За його інформацією, українські військові захопили установку «Град», з якої представники збройних формувань вели обстріл селища Станиця Луганська. «Захоплена установка «Град» і документально підтверджено, що саме з неї обстріляли Станицю, — заявляє він. — Є ідентифіковані деталі від цих снарядів. Є бойові завдання нашим льотчикам і артилеристам, які задокументовані. З них очевидно, що Станиця не була ціллю, тобто в українських військ не було метою стріляти в цей бік».

«Станично-Луганську трагедію» розслідуватиме військова прокуратура.

Факт

Рано вранці третього липня в небі над Луганщиною прикордонники засікли три російські вертольоти. Вони робили демонстративні польоти уздовж україно-російського кордону в районі населених пунктів Біловодськ, Краснодарівка, Комишове і прикордонного пункту «Довжанський». Ці «прогулянки» розглядаються, як факт повітряної розвідки і порушення повітряного простору України.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Воїнів оберігатимуть хрестики та вишиванки

Вишиті українські сорочки та натільні хрестики, освячені в церкві Андрія Первозваного селища Гірниче, передадуть від народного депутата України Станіслава Березкіна як символ захисту 72 бійцям батальйону «Айдар» та воїнам кіровоградського 3-го окремого полку спеціального призначення, які воюють на Сході.

Ідею надіслати народні обереги захисникам Вітчизни підтримали під час зустрічі з благодійником матері та дружини кіровоградських спецпризначенців.

Крім того, воїни отримають від Станіслава Березкіна камуфляжну форму, берці та продукти харчування.

«Хлопці там, на Сході, борються за свободу і незалежність нашої країни, а ми тут, на Кіровоградщині, їх чекаємо та всіляко підтримуємо. Я переконаний, що підтримка матерів, дружин, друзів — це надійний тил для наших воїнів», — підкреслив під час розмови з рідними військовослужбовців народний депутат.

Під час освячення оберегів Станіслав Березкін разом з родинами бійців помолився за воїнів-земляків та за мир в Україні. Єпископ Кіровоградський і Голованівський Марк запевнив, що така спільна молитва має велику силу і повсюди захищатиме воїнів. Як і вишиті сорочки, які є символом незламного українського духу, нашої віри у перемогу, підтримки і вдячності мужнім воякам.

Матері солдатів переконані, що після встановлення миру на нашій землі вони обов'язково зберуться в маленькій церкві Гірничого разом із синами.

За кілька днів волонтери благодійного фонду «Добротвір» доставлять матеріальну допомогу народного депутата військовослужбовцям.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

На знімку: під час освячення оберегів єпископом Марком.

Фото надане благодійним фондом «Добротвір».

За гострої нестачі бронежилетів першочерговими раптом виявилися закупівлі флотської форми

На потреби сил АТО нині виділяються величезні кошти, але дотепер захисники Батьківщини не забезпечені всім необхідним. Чому ж в умовах воєнного часу, маючи фінансовий ресурс, ці гроші не освоєно за призначенням? Про це «Голос України» запитав у керівника Центру військово-політичних досліджень Дмитра Тимчука.

— Система тилового забезпечення існує з початку незалежності України. І будувалася вона під корупційні схеми. Для тиловиків старого загартування, які сидять на ресурсах, наразі двоїста ситуація. З одного боку, вони одержали чудову можливість для корупції: система закупівель не прозора, а нині на це ще й виділяються мільярди з держбюджету. З другого боку, кожна закупівля сьогодні під спостереженням. Тому за старими звичаями реалізувати цей потенціал корупціонери не можуть, та й не поспішають це робити. Не кажучи вже про пожертвування, які збирає народ на потреби армії. Я вважаю, це не правильно. Адже Міноборони не може й бюджетні кошти освоїти. Навіщо брати з людей останні копійки, користуючись їх патріотизмом?

І якщо новопризначений міністр, не будучи військовим, візьме на себе питання забезпечення армії і боротьби з корупцією, і йому це вдасться, то честь і хвала.

На жаль, система забезпечення АТО перетворилася на геть хаотичний процес. У ньому немає єдиного централізованого механізму збирання даних про необхідні ресурси і, відповідно, задоволення цих потреб. Наслідки цього явища сумні — раз у раз із передової ми одержуємо інформацію про катастрофічну нестачу тих чи інших ресурсів. Що в підсумку оплачується життям і здоров'ям наших хлопців, і, звичайно ж, дуже негативно впливає на успішність операції в цілому.

Саме собою напрошується рішення створити бодай єдину онлайн-базу даних про наявні й необхідні ресурси у всіх силах АТО. За нашим даними, нині процес «моніторингу» намагаються здійснювати окремі посадові особи. Але не повинен у час комп'ютерних технологій генерал розпитувати в командирів підрозділів, скільки бронежилетів їм доставили волонтери.

І якщо вже держава не в змозі забезпечити повністю потреби силовиків, з урахуванням цієї бази необхідно створити хоча б координуючий орган, який міг би надавати інформацію волонтерам про потреби сил АТО, і брати участь у розподілі цієї допомоги. Не обов'язково вказуючи найменування і дислокація таких підрозділів, аби не розкривати стан боєздатності військ, що зараз відбувається постійно.

Така база даних змусила б і військових чиновників відповідати на незручні запитання. Наприклад, чому за гострої нестачі бронежилетів у зоні АТО першочерговими раптом виявилися закупівлі флотської форми одягу. Необхідно запроваджувати серйозну персональну відповідальність, яка все одно матиме ефективність лише при створенні єдиних механізмів постачання.

Ольга ВАУЛІНА.

Працювати під обстрілом не можуть ані енергетики, ані машинобудівники

Профспілковий комітет Новокраматорського машинобудівного заводу звернувся до керівництва з пропозицією призупинити роботу підприємства. Таке непросте рішення пов'язане з небезпекою для персоналу у зв'язку з бойовими діями поблизу міста. За останні два дні жертвами обстрілів ставали й мирні громадяни. Зокрема, у четвер на закладеному терористами фугасному снаряді підірвався легковий автомобіль, у якому їхав місцевий мешканець із родиною. Чоловік і жінка загинули на місці. Українські військові, які кинулися на звук вибуху, знайшли на місці пригоди поранену десятирічну дівчинку. Як повідомили в прес-центрі РНБО України, військові медики надали медичну допомогу на місці, а потім бійці Національної гвардії разом зі співробітниками ДАІ доставили дитину до лікарні. Стан потерпілої стабільний.

У Миколаївці під Слов'янськом, де в середу й четвер точилися запеклі бої між силами АТО й бойовиками, пошкоджені не лише житлові будинки. Від потрапляння снарядів зайнялася пожежа на розташованій у селищі Слов'янській ТЕС (компанія «Донбасенерго»). За інформацією підприємства, в результаті бойових дій значно пошкоджено будівлю пилозаводу станції, а згодом загорілися два трансформатори. Частково зруйновано головний корпус, осколком пробитий мазутний бак місткістю 2 тисячі тонн палива. Внаслідок аварії відключено останні робочі повітряні лінії електропередачі й знеструмлено розподільчі пристрої, завдяки яким постачалася електроенергія для власних потреб станції та селища.

Департамент охорони здоров'я Донецької обласної державної адміністрації повідомив про трьох мирних мешканців, які загинули через отримані напередодні поранення: по одному загиблому в Донецьку, Краматорську та Авдіївці. Волонтери, які займаються евакуацією мешканців із «гарячих точок», кажуть, що масштаб трагедії значно більший. Не всіх потерпілих вдається доставити до лікарень, та й зафіксувати факт смерті від поранення у Слов'янську, наприклад, немає кому: судово-медичну експертизу закрито.

У п'ятницю знову було неспокійно в обласному центрі. Захоплено одне з приміщень обласного державного архіву, де містяться документи, пов'язані з промисловими підприємствами області, а також про нарахування зарплат працівникам різних років. Озброєні люди увірвалися до архівної установи, де перебували шість співробітниць.

До розташованої на головній площі адмінбудівлі колишнього Міністерства вугільної промисловості України також прибули озброєні автоматами люди в камуфляжній формі. Співробітники залишили робочі місця. Міська рада звернулася до городян із проханням бути максимально обережними, не наближатися до місця пригоди, не вступати в конфлікти з озброєними людьми, не вести фото- та відеозйомку, не наражати на небезпеку життя.

А от обласне управління міліції, СБУ і прокуратура області вже знайшли безпечне місце для роботи. Увечері в четвер стало відомо, що силовики тимчасово переїжджають до Маріуполя, де розташувалася обласна державна адміністрація. Коментуючи рішення про переміщення силових відомств, голова обласної державної адміністрації Сергій Тарута зазначив, що південь області є територією безпеки.

Очільник області запропонував перевести до приморського міста й генеральні консульства ФРН та Польщі, які призупинили свою діяльність у Донецьку. На думку Сергія Тарути, такий крок стане сигналом для європейських компаній про те, що Маріуполь — «мирне й безпечне місто, в яке можна інвестувати». Керівник ОДА також озвучив ідею створення агенції з відновлення Донбасу і спеціального фонду для відновлення зруйнованої під час збройного конфлікту інфраструктури. Зокрема, металургійні комбінати імені Ілліча та «Азовсталь» пообіцяли відремонтувати будівлі міського управління міліції, міської ради і Приазовського державного технічного університету.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

ЮРКОНСУЛЬТАЦІЯ

«Калькулятор грошового забезпечення» для АТОшників

«Голос України» продовжує серію публікацій щодо підтримки, на яку можуть розраховувати мобілізовані, задіяні в антитерористичній операції. У попередніх номерах ми спробували детально розповісти про юридичні аспекти обіцяної фінансової підтримки. Сьогодні перейдемо від загальних слів до конкретних цифр. Тож скільки повинні отримувати військовослужбовці, які, ризикуючи своїм життям, відстоюють територіальну цілісність та незалежність нашої країни?

Як ми уже неодноразово повідомляли, військовослужбовцям, призваним під час мобілізації, грошове забезпечення виплачується у розмірах як для контрактників. У Міністерстві оборони підрахували: мінімальне місячне грошове забезпечення рядового з усіма виплатами становить 2 340 гривень. На півтори тисячі більше отримує командир взводу (лейтенант). Командир батальйону має право розраховувати на 5660 гривень місячної оплати. Крім цього ще 3 тисячі гривень нараховуються як винагорода за участь в АТО.

Розмір щомісячного забезпечення напряму залежить від звання, категорії військовослужбовця тощо. Для допомоги при розрахунку суми «матеріальної підтримки» Головне фінансово-економічне управління Генерального штабу ЗСУ розробило «Калькулятор грошового забезпечення». Там, як самі військовослужбовці, так і їхні родини, можуть підрахувати, скільки ж держава не шкодує грошей для власних захисників. Отриманий результат можна порівняти із реальними сумами, виданими, як то кажуть, на руки. Посилання на сервіс «калькулятор» розміщено на офіційному сайті Міністерства оборони України. (http://www. mil. gov. ua/ministry/aktualno/do-uvagi-vijskovosluzhbovcziv-za-prizovom-pid-chas-mobilizaczii-na-osoblivij-period!/)

Без фінансової підтримки держави, принаймні на папері, не залишені й резервісти, призвані на навчальні збори. По-перше, на весь час зборів за ними зберігається робоче місце і середня заробітна плата. До того ж відшкодування витрат на виплати середньої зарплати підприємствам на себе бере Міноборони, відповідно до Постанови КМУ №1644. Тим же військовозобов'язаним, які на день призову не мали роботи, на весь період зборів чи ж виконання обов'язків служби у військовому резерві виплачуватиметься мінімальна заробітна плата. На сьогодні йдеться про 1218 гривень.

Крім того у Міноборони нагадують: відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23.11.2006 № 1644, військовозобов'язаним та резервістам, призваним на збори, за кожний день перебування на зборах виплачуються добові у відсотках добових у разі службового відрядження залежно від військових звань (від 6 до 15 грн.).

Це те, що держава офіційно обіцяє виплачувати своїм захисникам. А як відбувається насправді? Якщо ви або ваші близькі були чи і зараз залучені до проведення антитерористичної операції на Сході України, напишіть нам, чи отримали від держави анонсовану фінансову підтримку. Чи виникали якісь труднощі?

Богдан ЛАВРЕНЮК.

РЕПОРТАЖ З ПЕРЕДОВОЇ

Сам себе забрав у військо

Криза на сході у розпалі. Поки дипломати на численних переговорах намагаються знайти формулу миру, від терористів, яких зброєю та найманцями активно підгодовує Москва, Україну захищають військовики, добровольці та нацгвардійці. Вони своєю мужністю й професіоналізмом, силою волі й сталевими нервами відстоюють Україну. Належно їхній подвиг ще буде оцінено, а поки «Голос України» намагається зробити і свій внесок у цю справу. Ми продовжуємо писати не лише про загальний хід АТО, визволені міста, знищені блокпости терористів, а й про конкретних людей, які це роблять. Про всіх розповісти неможливо. Та конкретні приклади значно яскравіше свідчать про героїзм наших людей, ніж узагальнені повідомлення.

Ось історія одного з таких бійців, якого я зустрів на відомій уже всій Україні горі Карачун, десантника Володимира Ткачука (на знімку).

— Строкову службу я проходив у цій самій 95-й Житомирській окремій аеромобільній бригаді 2000 року. Нині працюю юристом у Житомирській міськраді. Коли розпочалася війна, був, м'яко кажучи, не згоден з тим, що відбувається, і вирішив, що змінювати треба щось самому. Це виявилося зовсім нескладно, бо я ще й є членом призовної комісії у військкоматі. Коли почалася мобілізація, першим прийшов до військкомату і скористався службовим становищем — 11 березня 2014 року сам себе забрав у військо. Згідно з законом за мною зберігається робоче місце на час перебування у військах без обмеження строку, — розповідає передісторію своєї війни на Донбасі Володимир.

Матрац у БТРі — про всяк випадок.

Далі, за його словами, усе теж відбувалося дуже логічно: «Десантників колишніх не буває, і зрозуміло, що я знову потрапив у 95-ту бригаду, свою рідну. Звання — старший сержант. З 6 травня перебуваю на горі Карачун. Командир відділення мінометної батареї, калібр — 120 міліметрів, так само як і служив під час строкової».

Утім, Володимир уже далеко не просто юний романтичний старший сержант. У нього за плечима навчання на історичному факультеті Прикарпатського університету, а потім — диплом Національної академії МВС у Києві.

Він, на відміну від багатьох політиків, розуміє, які виклики стоять перед Батьківщиною. «Війна ця брудна, вона не оголошена нам ворогом, хоча й мала дитина вже знає, з ким воює Україна. Це не антитерористична операція, тут не терористи, тут російські військa, російська зброя, російські гроші, російські ЗМІ. Вони переходять кордон нашої держави. Це широкомасштабна неоголошена війна. Ми знаємо, що тут працює їхній 45-й десантний полк, спецназ — це видно по почерку. Ми це розуміємо. Я не тільки юрист, а й історик. Я добре пам'ятаю пропаганду Геббельса і нині, те саме, слово в слово, чую з боку Росії. Ми не Русь, ми — Київська Русь, а те, що вони називають Руссю, весь час було Золотою ордою, хай уважно вивчають історію, потім будемо говорити», — каже десантник і продовжує захищати ввірену йому гору.

Вдома у нього залишилися дружина, мати, брат. «Дружина й брат знають, що я тут, а мамі не казав. Як я їй можу пояснити, що я на війні й довкола вибухають міни і снаряди, впритул працюють снайпери. Для мами я на навчаннях на Широкому Лані».

Олександр КЛИМЕНКО.
Фото автора.

Приціл снайперської гвинтівки.

Першу операцію в наметі в зоні бойових дій провів хірург із Вінниці

МЕДИЦИНА

Першу в історії незалежної України хірургічну операцію в польових умовах, у зоні бойових дій, провів головний хірург Центрального регіону Військово-медичного центру ЗС України, кандидат медичних наук полковник Андрій Верба. Врятованого старшого лейтенанта-розвідника бійці назвали «хрещеником» хірурга.

— Можливо, звучить трохи пафосно, але це справді перша в історії нашої держави хірургічна операція в польових умовах, — каже начальник Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону ЗС України полковник Сергій Петрук. — Раніше під час військових навчань в польових умовах оперували тільки на свинях. Та й пацієнтів із вогнепальними пораненнями налічувалися одиниці, протягом року таких могли доставити до лікарні не більше одного-двох. Тепер такі поранення стали епідемією, це епідемія війни.

Кореспонденту «Голосу України» вдалося поспілкуватися не тільки з хірургом, чиє ім'я буде вписано в історію вітчизняної медицини, а й із врятованим ним учасником АТО — старшим лейтенантом роти розвідки, снайпером Сергієм.

Нас укотре зрадили!

Поки пораненого бійця знімали з гелікоптера і несли до польового шпиталю, було чути запах крові. Нею просякла не тільки пов'язка, а й камуфляж. Годинник показував десяту ранку, а тоді, 6 червня, вже пекло немилосердно. Пізніше з'ясувалося, що після поранення розвідник втратив понад півтора літра крові. Сергій пригадує, що ніяк не міг зрозуміти, чому його несуть не в лікарню, а в якийсь намет. Він марив, втрачав свідомість. Інколи ввижалися бойовики, і тоді руками шукав автомат. Думав, що потрапив у полон. Перед очима пропливла картина лісової дороги. Саме там він із групою розвідників нарвалися на засідку.

— У нас було завдання захопити блокпост бойовиків, — каже Сергій. — Планували зробити це вдосвіта. У дорогу вирушили ввечері. Спочатку їхали вантажівкою, далі — пішки. Йти довелося довго, приблизно чотири години. На підступах до блокпоста група розосередилася так, що майже повністю оточила місце дислокації бойовиків. Ми й гадки не мали, що нас давно чекають. Бойовики настільки надійно замаскувалися, що їх не можна було розгледіти навіть із допомогою тепловізора.

Група, в якій був Сергій, вийшла на лісову просіку. Він ішов перший, на незначній відстані позаду — командир у званні майора. Не всі в групі мали бронежилети. Принаймні на Сергієві його не було. Попереду росли дерева, гілля яких сягало землі. Коли до цього місця залишалося приблизно 20—30 метрів, звідти пролунала автоматна черга. Куля влучила Сергієві трохи вище пояса в «магазин» з набоями. Він упав від болю, але автомат не випустив, доки не вистріляв усю обойму патронів. Постріли у відповідь припинилися. Зате їх було чути в інших місцях навколо блокпоста.

— Зрозуміло, що нас зрадили, — переконаний розвідник. — Інакше бойовики не сиділи б удосвіта в очікуванні під кущами. І це не перший випадок. На якому етапі відбувається «злив» інформації, мені важко зрозуміти. Знаю, що наш начальник розвідки передає інформацію нагору, саме там приймають рішення і звідти отримуємо команду.

Військовий хірург Андрій Верба (крайній праворуч) **під час першої у вітчизняній медицині операції в польових умовах врятував життя старшого лейтенанта-розвідника.**

Їх називають «вовками»

На щастя розвідника, він опинився під наглядом хірурга Андрія Верби, якого бійці називають лікарем від Бога. Тепер він знає, що в тодішньому стані час на врятування його життя вимірювався десятками хвилин.

— Дивуюся силі волі старшого лейтенанта, — розповідає хірург. — Він отримав дуже важке поранення. Разом із кулею в черевну порожнину проникли залізні частини від «магазина» для набоїв. Вони зламали три ребра, пошкодили печінку, чим спричинили сильну кровотечу. До того ж випав назовні так званий сальник, це та частина, що прикриває кишки. Йому вкололи знеболювальний препарат, перев'язали рану. Із переламаними ребрами дихати важко навіть лежачи, а він ішов ще два кілометри, аж поки не під'їхав автомобіль. Потім ще приблизно годину бійця транспортували в кузові вантажівки, а далі пересадили до гелікоптера.

Ті, з ким Сергій був на завданні, розповідали хірургу, що старший лейтенант просив залишити його. Казав, помаленьку сам добереться. Боявся, що бойовики зберуть сили й переслідуватимуть, а отже, через нього під обстріл потрапить уся група.

— Отакі в нас розвідники! — продовжує хірург. — Як ними не пишатися! Їх ще називають «вовками», бо постійно ходять лісовими й польовими стежками. Хоча на вигляд зовсім не вовки. Якщо десантників можна впізнати за богатирською статурою, то розвідники, нехай вибачають, зовні ніякі. Але це тільки на вигляд, бо насправді...

У польовому наметі мобільного військового шпиталю пораненого впродовж 15 хвилин виводили з шоку, спричиненого втратою крові. Лікар після огляду розумів, що пацієнт потребує термінового хірургічного втручання. Але ж ні він, ні його колеги ніколи раніше не оперували в польових умовах. Ситуація ускладнювалася ще й тим, що в пораненого виявилася рідкісна, четверта, група крові. У банку крові шпиталю такої плазми не було. Напередодні лікар Верба побував у місцевій районній лікарні, його запрошували на консультацію до одного з поранених бійців. Серед колег зустрів давніх знайомих. Тепер вирішив попросити допомогти плазмою. У лікарні погодилися виручити. Андрій Верба розпорядився відправити до міста санітарну машину, а бригаді наказав готуватися до операції. Півтори години рятували бійця. Як каже хірург, до тями пацієнт повернувся з нормальною динамікою. Наступного дня його гелікоптером відправили у стаціонар.

У той день, коли полковник Верба оперував розвідника, в його рідній Жмеринці прощалися з батьком хірурга. Син не зміг бути на похороні. Каже, вибратися із зони бойових дій можна було хіба що на гелікоптері. Міг би попросити і навіть передбачає, що не відмовили б у цьому. Але не наважився. Раптом у той час машина знадобилася б комусь із поранених... «А в яку копійку державі обійшовся б мій політ додому», — каже полковник. Ось такі хірурги працюють у зоні АТО!

Із гелікоптера пораненого доправили до мобільного шпиталю.

Дівчата запрошують на танці, щоб здати бойовикам

Старший лейтенант уже став на ноги. Лікуватися йому доведеться ще довго. А Сергій уже мріє повернутися до своїх. Каже, хлопці там під кулями ходять, а я тут вилежую боки. Інколи вдається поспілкуватися по мобільному. Зв'язок у зоні бойових дій ненадійний. Сергій пригадує, як одного разу, щоб почути голос дружини, 26 разів повторював виклик. Розвідники в зоні АТО, крім основних завдань, ще й «промивають мізки» місцевим. Бо частіше за інших спілкуються з тамтешніми мешканцям

— Я особисто переконався, що на Донбасі є люди, які горою стоять за Україну, — каже старший лейтенант. — Дехто з них допомагає нашим. Часто приносять харчі. Таких просимо не ображатися, але нам заборонено їх брати. Бувало, одразу при нас надрізають шматок сала і показують, що його можна їсти, чи надпивають молоко з пляшки. Інші називають тих, хто підтримує бойовиків. Вказують на сільських голів чи інших активістів, які агітують людей триматися Болотових та Гіркіних.

Дівчата шукають можливість ближче підійти до наших бійців. Спочатку заграють, а потім запрошують приходити ввечері на дискотеку. Зауважують, щоб не брали зброю, мовляв, бояться танцювати з тими, хто озброєний. Насправді в такий спосіб заманюють, щоб потім наших схопили бойовики. Ті платять їм за це гроші.

Старший лейтенант пригадує розмову з двома місцевими, що тривала впродовж майже години.

— Вони під'їхали до нашого місця розташування на велосипедах, старший чоловік і молодий хлопець, — розповідає Сергій. — Захотіли поговорити з командиром. Я залишився за нього. Вийшов. Хлопці позаду взяли гостей на приціл. Майже годину тривала наша дискусія. Місцеві послали гінців дізнатися, чи справді військові робитимуть зачистку і стрілятимуть у сільських, як про це розповідають їм представники так званої нової народної влади. Спочатку співрозмовники були налаштовані агресивно. Але після моїх аргументів на прощання навіть поплескали по плечу і довго тисли руку. Зізналися, що люди найбільше бояться бандерівців. Я родом із Хмельницької області. Кажу їм, якщо для них бандерівці всі ті, хто із Західної України, то ось перед вами нащадок Бандери. А вони всміхаються, мовляв, який же ти бандерівець? Дав слово офіцера, що ніхто з моїх бійців пальцем не зачепить жодного жителя села.

Під час розмови Сергій зізнався, що вміє влучно стріляти. Його найвище досягнення — на відстані сто метрів вцілив у монету номіналом десять копійок. Після мого здивування додав: чотири постріли «поклав» в монету і всі влучили в одне місце.

ДОВІДКА

Андрій Верба, 48 років, заслужений лікар України, кандидат медичних наук, випускник Петербурзької військово-медичної академії. У хірургії 21 рік. Із серпня 2007-го — головний хірург Центрального регіону Військово-медичного клінічного центру. Торік хірургічна служба Центру визнана кращою в системі Міноборони. Починаючи з березня перебуває у відрядженні в зоні бойових дій, де працюють мобільні групи медиків, очолюваного ним підрозділу.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото Руслана ЛІННИКА (медіа-центр Центрального регіону ЗС України).

Коли повернемося з війни...

Вони не мріють про владу і посади. Вони хочуть залишитися живими

Їм потрібні харчі, звичайний хліб, бо галети з сухого пайка вже просто несила жувати, банальні мати, на яких можна спати. Непогано було отримати ще хоча б по одній гімнастерці. Бо той комплект форми, що є, уже ледь не зітлів на них. А похизуватись справжнім камуфляжем вдається лише щасливчикам. І зовсім скромно, трохи знічено — розуміють, що це недешева покупка, просять бронежилети. Бо якщо харчами і одягом з ними діляться побратими, то амуніцію, яка у страшному дефіциті і від якої залежить життя, навряд чи хто позичить...

Ситуація розділила суспільство на тих, хто продовжує жити мирним життям, і на тих, кому доводиться ризикувати життям на війні.

Фото автора.

Почути такі прохання від гвардійців, що тільки-но повернулись зі Слов'янська, було водночас боляче і соромно. Боляче за них. Бо хлопці не пошкодували свого життя, а усі ми разом так і не змогли подбати про те, щоб вони були хоча б ситі і одягнуті. Соромно за владу, котра досі не зуміла визначити своїх чітких позицій у цій війні. Не кажучи вже про те, щоб забезпечити бійців усім необхідним, що рятувало б їм життя.

Андрій раніше ніколи не тримав зброї в руках. Свого часу він навіть не пішов на строкову службу — списали за станом здоров'я. У рідному райцентрі хлопчина з робітничої сім'ї працював спочатку на одному заводі, потім зварником на другому. Не цурався ніякої роботи. І тепер не без гордості каже, що йому тільки інструмент у руки — і він покаже, на що здатен.

Він би так і заробляв на життя своїми руками, як робили це його батьки, якби не почалася революція, а потім — війна. Такі, як він, ідуть у вир подій з одними думками:

«Не можна сидіти на дивані перед телевізором, коли над країною така небезпека. Хтось мусить залишити дім, родину, батьків і захистити її».

І він пішов. Спочатку на Майдан. Потім — у Нацгвардію. Тепер — у найгарячішу точку країни. Під час ротації зміг повернутись додому. Але довго там не всидів. Знову поїхав до навчально-підготовчого центру нацгвардійців під Києвом, щоб повернутись до своїх побратимів, які залишились на бойових постах. Але у відповідь почув: чекайте, із вашим юридичним статусом поки що нічого остаточно не вирішено. Як з'ясується з правовою базою й ситуація стане зрозумілішою — вас обов'язково покличемо.

Андрій разом із тими, хто повернувся на Хмельниччину живим-здоровим, міг би й чекати спокійно. Але ж хлопці знають, що там, на сході, їхні побратими не просто чекають на нову екіпіровку. Від цього залежить, чи виживуть вони. І ще те, як житимемо далі усі ми і наша країна. А тому стукають у різні двері, щоб їх почули, допомогли.

До блокпоста так і не доїхали

— Щойно почали формувати перший батальйон Національної гвардії, я одразу згодився, — розповідає Андрій. — Зі мною було чимало хлопців, котрі вперше почали освоювати військову справу в навчально-тренувальному центрі в Нових Петрівцях. Проходити цю науку довелось доволі швидко. Досі хлопці з теплотою згадують генерала Кульчицького, котрий учив їх користуватись зброєю, інших офіцерів, котрі навчали рукопашного бою, різних тактичних азів. Загалом ті, хто хоч якось був дотичний до військової справи раніше, намагались усіляко допомогти новачкам. Але загалом відчувалось, що все робиться, як мовиться, просто з коліс. Про матеріально-технічну базу навіть говорити не доводиться.

Андрій пішов у гвардію в тому, в чому стояв і на Майдані. Добре, що ще з минулих часів збереглася чорна форма охоронця. В ній і розпочав свою службу. Із взуттям — те, в якому в буквальному розумінні слова прийшов із Майдану.

Це вже тепер він пишається своєю камуфляжкою, на якій є знак Національної гвардії. Хоча і цією поділились луцькі побратими. А тим її доставили спонсори. Після швидкого навчання Андрій зі своєю ротою вирушив до Павлограда. Однак до блокпосту так і не доїхали. Водій просто відмовився везти до самого місця призначення, побоявся. А наказу цивільній людині ніхто не дасть. Тож хлопцям довелось зробити чималий марш-кидок.

Тоді отримали зброю, однак наказу стріляти не давали. Головним їхнім завданням було перевіряти тих, хто перетинає блокпост, щоб на мирні території не проходили озброєні терористи, сепаратисти та бандити. Але знали: якщо на них відверто наступатимуть, вони можуть відкрити вогонь.

Чесно зізнається — спочатку місцеве населення не надто дружньо поставилось до них. Мовляв, що роблять тут хлопці з автоматами. Більше підтримували тутешніх ополченців. Та поступово у ситуації відбувалися зміни. Особливо після того, як почалися справжні бойові дії.

З Павлограда роту спрямували до Слов'янська. Попереду йшла одна «коробочка», тобто бронетранспортер, а за нею — звичайні автобуси з гвардійцями. І вже по дорозі вони потрапили під обстріл. На щастя, відбились, усі залишились живі, лише одного гвардійця поранили.

Спеціального медперсоналу поруч не було. Хлопці кажуть, їм пощастило служити разом із «вуйком із Луцька». Так прозвали свого побратима, колишнього фельдшера, котрий і надавав першу медичну допомогу. Про таких фронтових однополчан потім згадують усе життя. Бо це він лікує, підтримує гвардійців, ділиться з усіма спонсорськими подарунками: формою чи харчами від земляків...

А ділитись треба всім. Коли прибули на місце призначення і потрібно було розміститись, окопатись на своєму блокпосту, з'ясувалось, що у гвардійців немає навіть саперних лопаток. Загалом усі речі застрягли десь у дорозі аж на три доби. Добре, що виручили десантники, які розташувались поруч. Але про це вже забулось. Там, на постах, думають зовсім про інше і на всі речі дивляться інакше.

Діляться всім, чим можуть

І все ж від буденних проблем нікуди не подітися. Загалом жити і виконувати завдання вдається завдяки допомозі і підтримці спонсорів, добродійників, земляків і місцевих жителів, котрі приносять харчі, одяг, засоби гігієни... Тут усе згодиться. Бо навіть такого поняття, як польова кухня, не існує. Тобто про харчування гвардійці мусять подбати самі. Щоправда, кажуть: «зеленими», тобто українськими сухими пайками забезпечені. Але у тих зелених пакетах — консерви та хлібні галети. На такій їжі довго не витримаєш. Тому всі радіють, коли на пост прибувають земляки з продовольчими посилками. Хмельничанам з Андрієвого підрозділу не дуже пощастило — до них так ніхто і не дістався з рідного краю. Зате виручало інші бійці. Незалежно від того, хто у яких підрозділах і формуваннях служить, — тут усі побратими.

Розраховувати на підтримку з дому можуть далеко не всі. Як правило, на постах перебувають хлопці з незаможних родин або ті, хто й самі залишили дружин із дітьми. Допомогти матеріально один одному вони просто не можуть.

Андрій не приховує, що кілька разів отримував гроші, котрі можна назвати «кишеньковими». Це переважно спонсорські гривні від благодійників чи депутатів. Але не тільки про якісь міфічні заробітки, а й про елементарну зарплату для нацгвардійців поки що не йдеться. Про офіційно передбачені шість гривень добових якось навіть не з руки говорити. Насамперед через те, що сума ця вже надто мізерна. А ще й тому, що і її не те що кожної доби, а й раз на тиждень не отримують.

Про якісь соціальні гарантії в майбутньому чи у разі поранень або, не приведи Боже, й загибелі, не йдеться. Чують лише, що все ще має бути узгоджене і закріплене на законодавчому рівні. Але коли? Ким? Як?

— Там найменше думаєш про це, — каже Андрій. — Там думаєш про те, як вціліти. І як ми поборемо цю біду. І що буде з Україною.

Я запитую, що б він хотів отримати потім, після війни, коли повернеться додому: посаду, гроші, квартиру?

Від такого запитання Андрій відверто ніяковіє. Ні на які посади не претендує.

Хоче просто повернутись додому, одружитись, завести дітей. Хоче знову працювати чи то на заводі, чи деінде. Може зводити будинки, може бути зварником. Ще з деревом уміє працювати. Може навіть криниці копати. Словом, хоче жити простим і чесним життям. Але як зробити його таким, не знає.

За останніх півроку багато чого змінив у собі. Бойові дії загартовують не тільки фізично. Він по-новому осягнув, чим для кожного має бути його країна і як її треба захищати у разі небезпеки. І не на словах. Усе це — той досвід, котрий здобуваєш, ідучи добровольцем, без примусу, без грошей, без будь-яких обіцянок на майбутнє, боронити свою землю.

Але чи готовий до таких змін кожен із нас і всі ми разом? Що зможемо запропонувати тим хлопцям потім, коли вони з миром і перемогою прийдуть додому? Хоч би як ми називали нинішні події, та, коли усі повернемось із цієї війни, маємо стати іншими. Але чи будемо ліпшими?

...На прощання хотіли сфотографуватись. Андрій навіть одягнув пілотку, щоб мати симпатичніший вигляд. Але потім знітився, махнув рукою: «Та не треба цього. Я ж — до хлопців».

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

У НОМЕР

Щоб таргани не лізли у квартиру, потрібно замазати щілини

Росія не відвела війська від кордону з Україною, а лише провела їх ротацію. Про це на брифінгу в п'ятницю заявив секретар Ради національної безпеки і оборони України Андрій Парубій. За його інформацією, у цей час до 40 тисяч військовослужбовців РФ перебувають біля наших кордонів.

А. Парубій також повідомив, що українські військові та прикордонники поступово беруть кордон під свій контроль. Вони ведуть напружені бої по лінії від Амбросіївки до Ізвариного й крок за кроком беруть під контроль цю територію, «щоб були не тільки блокпости на дорогах, але щоб у нас була довга й широка (мінімум 10 км) буферна зона на перетині й уздовж держкордону між Україною та Росією».

Це відбувається в умовах постійної присутності й переміщення військової техніки та підрозділів збройних сил Росії поблизу нашого східного кордону, **інформує Держприкордонслужба України.**

Нагадаємо: напередодні спікер РНБО заявив, що АТО рухається до логічного завершення. Утім військові експерти не розділяють цього оптимізму, стверджуючи, що, поки відкрито кордон з "дружелюбним" сусідом, говорити про перемогу операції рано. До речі, поставити спільні кордони на замок — було однією з головних умов початку "тайм-ауту" у зоні бойових дій, ініційованого Президентом України. На жаль, цього зробити не вдалося, як і перекрити канали допомоги із РФ бойовикам, що діють на Донбасі.

— Поки кордон відкрито, жодних прогнозів про завершення антитерористичної операції на сході країни робити взагалі не можна. Вранці у п'ятницю надійшла інформація, що зі сторони РФ до нашого кордону російські військові підігнали танки й БМП. Залишили і пішли. Для чого? Вірніше, для кого? З нашої території зайдуть бойовики, сядуть на цю техніку й заженуть її в Україну... Й толку від того, що за день ми знищуємо три ворожі танки, якщо за ніч заїжджає ще три, — **коментує «Голосу України» координатор групи «Інформаційний опір» Дмитро Тимчук.**

Ситуація нагадує боротьбу з тарганами в старому будинку, які нещадно лізуть у вашу квартиру від сусідів крізь щілини у підлозі та вентиляційні отвори. Труїти їх мало, треба закрити їм доступ...

Усім хочеться, щоб гарячі точки на сході швидше загасили. Утім пожежники не справляються, адже той, хто розпалив цей вогонь, постійно підливає в нього масло.

Росія готує нову хвилю дестабілізації ситуації у восьми південних і східних регіонах України на вересень-жовтень. За даними української розвідки, Москва спробує дестабілізувати Луганську, Донецьку, Харківську, Дніпропетровську, Запорізьку, Херсонську, Миколаївську, Одеську області. Особливу увагу агресор приділить Одеському напрямку, бо це сухопутний вихід до Криму й Придністров'я. Цей прогноз озвучив секретар РНБО Андрій Парубій на брифінгу в Києві. Зокрема, для дестабілізації використовуватиметься соціальна напруга, яка може виникнути внаслідок проведення непопулярних реформ.

Ольга ВІТЕР.

Погляд на проблеми правоохоронної системи країни та розбудови Національної гвардії України

З огляду на ситуацію, що склалася в Україні зі станом дотримання внутрішньої безпеки, виникла нагальна потреба у формуванні підходів із забезпечення якнайефективнішого функціонування усіх наявних структур так званого силового блоку за нових умов. Мається на увазі налагодження такої системи протидії внутрішнім загрозам, яка б гарантувала безпеку країни і яка зараз практично відсутня, але починає формуватися під тиском обставин.

Практика свідчить, що людський фактор є ключовою проблемою у формуванні структур силового блоку. Чому міліція не виконує своїх функцій? У кращому випадку саботує розпорядження і накази вищого командування, а в гіршому — прямо переходить на бік формувань, які своєю злочинною діяльністю руйнують систему державного управління на місцях, тероризують місцеве населення і створюють умови для відторгнення частин території країни. Це показали події останніх місяців, хоча нездатність міліції протистояти внутрішнім загрозам виявлялися ще в перші роки незалежності. Тоді в Криму під час зіткнень на національному ґрунті між російським і татарським населенням міліція відсторонилася від своїх обов'язків, а деякі підрозділи просто лишали службу. Тому до розв'язання посталих проблем залучалися підрозділи морської піхоти, які згодом було передано до Національної гвардії.

З другого боку, під час нещодавніх подій у Криму Внутрішні війська того ж Міністерства внутрішніх справ (МВС) показали себе на найвищому рівні. Жодна військова частина не була захоплена російськими військами, і всі військовослужбовці в повному складі були виведені за межі Криму — на відміну від міліції, яка майже в повному складі перейшла на бік агресорів. Висновок напрошується один: **військові екстериторіальні формування нашої країни є надійнішими за територіальні міліцейські формування. Розуміти це необхідно за умов агресивного оточення, в якому перебуває Україна.**

Виходячи з цього важливого спостереження, слід повністю переглянути всю структуру і склад МВС, а також інших силових структур країни, окрім Міністерства оборони (МО) та Служби безпеки (СБУ), які мають свої відповідні функції, і про їхні проблеми слід говорити окремо.

На мою думку, за райвідділами міліції необхідно залишити лише ті функції, які не можуть виконуватися структурами Національної гвардії. Наприклад, це функції, які забезпечуються дільничними інспекторами, оперуповноваженими, слідчими тощо. Також підрозділи, такі як судово-криміналістична служба, що обслуговує всі відомства, та подібні інші структури. Питання ДАІ — окреме питання МВС, яке треба вирішувати в обговорені з громадськістю. Важливо дотримуватися принципу «не нашкодити». Слід також звільнити МВС від функцій, які по суті є не правоохоронними, а адміністративними, на зразок функцій, виконуваних паспортною службою або службою реєстрації автотранспорту. В структурах райвідділів слід залишити заступників з питань громадського порядку. Батальйони патрульно-постової служби та інші підрозділи, а також спецпідрозділи для силових акцій слід ліквідувати, а штати передати до структур Національної гвардії.

У країні склалася ситуація, коли на всіх її територіях паралельно існували структури з подібними функціями. Наприклад, батальйон патрульно-постової служби міліції і паралельно батальйон Внутрішніх військ. Одночасно на тих самих територіях існували підрозділи міліцейського спецпризначення, а також спецпризначення Внутрішніх військ і підрозділи інших міністерств з функціями, що також спрямовані на дотримання внутрішньої безпеки. Одночасно існують підрозділи СБУ і МО, в яких, щоправда, дещо відмінні функції. Бували навіть випадки, як за часів перебування на посаді міністра внутрішніх справ Василя Цушка, що спецпідрозділи міліції і Внутрішні війська заходили у конфлікт між собою. При цьому Внутрішні війська були неозброєними, а міліція мала вогнепальну зброю. Такого в Україні не має бути. Це неприпустимо у будь-якій державі, про це не слід забувати і сьогодні дати правову оцінку цих ганебних подій за часів пана Ющенка.

Виходячи з того, що більшість спецпідрозділів у східних областях і Криму перейшли на бік агресора, напрошується висновок: всі підрозділи рівня спецпризначення повинні перебувати у складі Національної гвардії. У тому числі спецпідрозділи інших міністерств, пенітенціарних закладів, податкової адміністрації та інших структур. У Національній гвардії є всі необхідні умови для їх діяльності і виховання їхнього особового складу в дусі відданості українській державності. Водночас таке об'єднання забезпечило б економію коштів на їхнє утримання і технічне забезпечення. Це по-перше. Подруге, військова структура мобільніша і функціональніша, ніж міліцейська. Національна гвардія буде покликана забезпечувати потреби спецоперацій внутрішньої безпеки в інтересах усіх міністерств і відомств, а саме — діяльності міліції, податкової та інших служб, а також буде здатна врегульовувати конфліктні ситуації в установах пенітенціарної служби. Відповідно тренування і технічне забезпечення усіх підрозділів Нацгвардії повинні відповідати внутрішнім викликам, що виникають у країні. В цілому по країні такий підхід до організації дозволить зменшити кількість спецпризначенців, але не знизить при цьому ефективності їхньої діяльності, а навпаки, підвищить. В морально-психологічному плані, як показала практика, найвідданішими присязі виявилися саме військові підрозділи. Тому військова структура є фактором не тільки підтримання внутрішньої безпеки країни, а й фактором згуртування і виховання як молоді, так і нації загалом і, на відміну від міліції, здатна вести бойові дії і швидко та ефективно виступити на захист країни від зовнішнього ворога.

Проходження строкової служби є не тільки фактором забезпечення мобілізаційного резерву, а й фактором морально-психологічного становлення молодої людини як захисника вітчизни, і не лише її, але і її нащадків. Вважаю за необхідне повернути загальний військовий обов'язок, а строкову службу встановити не менш як 1,5 року. Навіть для категорій офіцерів запасу. Також кожен солдат під час проходження служби може залучатися до охорони правопорядку, що сприятиме підвищенню рівня правової освіти і правосвідомості в суспільстві. **Слід також постановою Кабінету Міністрів України скасувати практику надання офіцерських звань тим особам з вищою освітою, які не проходили строкової військової служби.**

Щоб уникнути проблем, притаманних міліції, прокуратурі та іншим установам, призначеним для правоохоронної діяльності, які, формуючись з місцевих кадрів, що утворюють місцеве корумповане керівництво, представляючи на місцях різні центральні держустанови, і експлуатують населення тих місцевостей, формування і кадровий добір із забезпечення підрозділів Національної гвардії (НГ) слід проводити екстериторіально, і першим критерієм у відборі мають бути не фізичний стан і здоров'я, а відданість Вітчизні. Слід також передбачити кожні 2—3 роки проведення ротації керівного складу НГ. Для цього слід вибрати гарнізонну форму розташування військ НГ по визначених територіях. Військові частини з казарменим фондом, а також із житловим фондом сімей слід розташовувати на територіях цих гарнізонів, щоб у разі виникнення екстремальних подій зберегти сім'ї військовослужбовців, ліквідувати загрозу шантажу з боку терористів. Містечка повинні мати гуртожитки для несімейних військовослужбовців, а також квартири для командного складу частин. Питання забезпечення житлом військовослужбовців має бути таким, щоб постійне житло не ставилося для них в залежність від наявності службового житла, закріпленого за ними згідно із штатним розкладом.

Що стосується структури Національної гвардії, то слід переглянути не лише її, а й законодавчу базу, на підставі якої вона формується. А саме, в законі про Національну гвардію має бути закріплено її поліцейсько-міліцейські функції, тобто додано правоохоронні функції. Також, з огляду на нинішні події, в законодавстві мають бути передбачені функції підтримання внутрішньої безпеки в цілому, тобто і від військової агресії. В законодавстві повинні бути передбачені всі можливі випадки застосування військ НГ, оскільки відсутність переліку таких випадків до цього часу заважала нашим військовим воювати проти агресора, а командирам швидко й законно приймати рішення з ліквідації бандформувань і окремих терористів.

Як показала практика, **керування ліквідацією внутрішніх небезпек країни має залишатися в МВС, а не в СБУ**, де немає ні військ, ні інших засобів боротьби, а також фахівців з досвідом керівництва військами. Для цього в Національній гвардії треба створити штаб, який буде здатен в мирний час виконувати всі функції забезпечення правопорядку в країні у взаємодії з іншими правоохоронними органами і органами місцевої влади. При залученні до цього штабу представників інших силових структур (СБУ, представників та підрозділів Міністерства оборони), а також представників з центрального апарату МВС, він зможе проводити операції з усунення виниклих у країні небезпек. Штаб має бути здатним керувати комплексно авіацією, спецпідрозділами, артилерією, а також бронетехнікою. Тобто проводити повномасштабні операції до оперативно-тактичного рівня включно. В разі виникнення зовнішньої агресії штаб має стати підрозділом Генерального штабу ЗСУ.

Є хибна думка, що в особливий період іншими силовими структурами може бути задіяна авіація, артилерія, бронетанкові підрозділи МО. Як показало проведення воєнних операцій Національною гвардією та прикордонною службою, ця концепція не витримує жодної критики. Кожна силова структура в мирний час повинна мати у своєму складі всі засоби як захисту, так і нападу, тобто засоби ППО, авіації, а також деякі види артилерії. І всі питання взаємодії повинні відпрацьовуватися в мирний час.

Окремо слід зазначити, що НГ України має розв'язати питання зі створення власної повноцінної розвідки, яка б забезпечувала її повним комплексом розвідувальних даних на зразок армійської розвідки, а також в мирний час забезпечувала керівництво НГ інформацією щодо виконання нею поставлених завдань. Наприклад, із захисту особливих державних об'єктів. Нещодавні дії СБУ показали також, що її структури не здатні забезпечити контррозвідувальні заходи і розкривати інформаторів ворожої сторони. Тому розвідка НГ повинна мати і підрозділи контррозвідувальні. Це дасть змогу зберегти життя військовослужбовців-гвардійців і допоможе ефективніше виконувати завдання, покладені на НГ. Безумовно, розвідка НГ повинна взаємодіяти з розвідками МВС та інших відомств.

Стосовно стану авіації НГ є такі міркування. Під час існування Національної гвардії першого утворення рішенням Верховної Ради до її складу було передано підрозділи морської піхоти, а також Олександрійську авіабригаду. Це рішення було вірним, і ті підрозділи, що потрапили до НГ, і вихідці з них зарекомендували себе як кращі. Серед них і генерал Сергій Кульчицький, що недавно загинув під час АТО, виходець з морської піхоти. Проте Олександрійська авіабригада за час перебування в НГ і внутрішніх військах частково втратила свій авіаційний та військовий потенціал, але це не вина керівництва бригади, це вина колишнього керівництва країни. Те ж саме сталося і з іншими частинами, в тому числі й з Сакською бригадою морської авіації, в якій мені довелося побувати в жовтні 2013 р. на запрошення — з нагоди 20-ї річниці авіації ВМС МО, ще до окупації Криму. Зараз Олександрійська авіаційна бригада повинна відновити свою структуру відповідно до завдань, що будуть покладатися на НГ та МВС в цілому. Бригада, на мою думку, має бути повного складу — із 6 ескадрилій та обслуговуючих частин за функціями ОБАТЗ, ОТЕЧ та підрозділу зв'язку. Одна ескадрилья має складатися з вертольотів Мі-8-МТ, або Мі-8-МТВ повного складу, тобто не менше 10 повітряних суден. Друга ескадрилья — із вертольотів-штурмовиків Мі-24 теж повного складу — 10 повітряних суден. Враховуючи досвід попередніх війн, в тому числі в Афганістані, ці вертольоти мають бути задіяні попарно, причому штурмовик повинен прикривати дії транспортного вертольота. При цьому й ті й інші мають бути озброєні не лише штатним озброєнням, а й ракетами для реагування на засоби наземного ураження супротивника. На всіх повітряних суднах мають бути сучасні засоби захисту від ППО та найсучасніші захисні броньовані щитки з композитних матеріалів, особливо на транспортних Мі-8. Ще одна ескадрилья повинна складатися із літаків, які мають забезпечити функціонування МВС з питань правоохоронної діяльності, а також потреби для діяльності в різних умовах військ НГ.

Решта три ескадрильї мають бути змішаного складу, перебувати в зонах розташування територіальних командувань, оперативно їм підпорядковуватися. У складі ескадрилій мають бути повітряні судна, які можуть забезпечувати виконання територіальними командуваннями специфічних функцій відповідно до їх територій. Наприклад, у східного командування — акцент на бойовій і захищенішій техніці. У західного — на техніці, придатній для використання в умовах високогір'я. На півдні — на техніці, придатній для використання для польотів над морем. При цьому авіація служби надзвичайних ситуацій під час надзвичайного стану має підпорядковуватись авіації НГ і в звичайних умовах повинна комплектуватися повітряними суднами, які можуть бути задіяні в інтересах оборони країни, що я писав в доповідній записці ще 5 років тому.

Досвід іноземних армій і досвід військ колишнього СРСР показує, що взаємодія військ з авіацією повинна відпрацьовуватися під час періодичних військових навчань і, відповідно, авіація має перебувати у складі силових структур і підпорядковуватися на час проведення операцій її підрозділам. Також екіпажі та підрозділи в цілому повинні регулярно проходити перенавчання в центрах з перенавчання і бойового застосування авіації у цілому як окремо, так і в складі ланки і ескадрильї, та взаємодії в такому складі з військами. Так, у штатному розкладі піхотної дивізії США є авіація. І всі навчання, а також і застосування, проходять у взаємодії з підрозділами дивізії. Навіть командира дивізії не призначають, якщо він не пройшов курс допуску до польотів на авіатехніці, яка входить до складу його дивізії.

Отже, Національна гвардія України повинна формуватися з таким розрахунком, щоби бути в змозі діяти самостійно і виконувати всі поставлені завдання власними силами. Тут доречно навести приклад правових аспектів застосування військової і авіаційної техніки. Якщо при ліквідації терористів застосовується військова техніка зі складу МО, то в опонентів виникають претензії щодо правових аспектів її застосування, а якщо ця техніка, в тому числі і авіаційна, є правоохоронною, тобто в складі структур МВС, то таких юридичних і політичних проблем щодо її застосування не виникає. Ще такий приклад: під час затримання порушників кордону застосовуються прикордонна авіація і кораблі, які мають працювати на ураження. Якби застосували вертоліт або корабель МО, то це був би міжнародний скандал, порушення міжнародних угод і міжнародного права. А застосування засобів ураження і авіації НГ МВС до таких порушень не належить.

Також слід відзначити, що **тепер саме час переглянути діяльність усіх силових структур країни.** На мою думку, Державна служба надзвичайних ситуацій повинна бути мобілізована, і на її базі мають створити декілька бригад повного складу, які доповнять разом із представниками міліції війська НГ. На їхнє місце повинні бути призвані офіцери і сержанти запасу, які проходили службу в цих підрозділах і пожежних частинах. Так само слід зробити і з підрозділами МВС: ті, що здатні проходити військову службу, повинні поповнити ряди НГ, а ті, що залишаться на місцях, разом із представниками служби надзвичайних ситуацій, повинні забезпечити правопорядок, цивільний захист населення та територіальну оборону міст і населених пунктів країни разом із місцевою владою. Тобто всі, хто здатен тримати зброю, повинні долучитися до заходів з цивільної оборони країни. Отже, ще заздалегідь у частинах НГ, підрозділах МВС та НС повинні зберігатися все необхідне озброєння, техніка під збройною охороною і бути план призову до міліції і рятувальної служби кваліфікованих людей, які замінять тих, хто піде у війська. Як негативний приклад сьогодні можна навести Державну залізничну службу Міністерства інфраструктури. Чисельність її становить 4,5 тисячі осіб. З цих військовослужбовців на сьогоднішній день можна сформувати дві бригади повного складу, які могли б допомогти МО або прикордонникам перекрити небезпечні ділянки кордону або залучитися до операцій АТО.

Отже, загальний висновок напрошується такий: на цьому етапі керівництво силовими структурами країни проводиться бездарно й некваліфіковано.

Також слід відзначити, що в країні до цього часу не проводяться заходи щодо протидії ідеологічному і психологічному наступу супротивника. Ця робота, якщо б вона почала діяти, могла б зберегти значну кількість життів як громадян країни, так, зокрема, і військовослужбовців та правоохоронців.

Звичайно, щоб провести подібні реформи, потрібен час і кваліфікована робота фахівців. Але фахівців українських не тільки за громадянством, а повністю відданих своїй справі і державності України. Деякі заходи слід проводити вже сьогодні. Це стосовно Держслужби надзвичайних ситуацій і Державної залізничної служби. Вони повинні поповнити війська. І долучитися до сил АТО.

Володимир ШЕВЧЕНКО,
полковник,
президент Вертолітної федерації ім. І. Сікорського,
народний депутат 2-го скликання Верховної Ради України.

Понад 60 відсотків громадян — за вступ до Євросоюзу

МОВОЮ ЦИФР

За вступ України до Європейського союзу готові проголосувати 60,9 відсотка українців. Такі дані оприлюднили вчора, презентуючи соціологічне дослідження «Ставлення громадян України до актуальних проблем внутрішньої і зовнішньої політики держави», проведене Центром Разумкова.

Соціологи відзначили, що частка тих, хто підтримує євроінтеграцію, порівняно з кінцем березня — початком квітня 2014 р. зросла майже на п'ять відсотків. Натомість кількість прихильників вступу до Митного союзу залишилася практично незмінною — 23,9 відсотка. Найбільше за наближення до Європи виступають, природно, жителі Західного (94,7%) і Центрального (72,1%) регіонів та відносна більшість жителів Півдня (41,9% за рівня підтримки вступу до Митного союзу — 29,3%). За приєднання до Митного союзу готова проголосувати відносна більшість жителів Сходу країни (46,8%). Вступ до ЄС у цьому регіоні підтримують 35,2 відсотка опитаних.

Змінюється і ставлення українців до НАТО. Сьогодні за приєднання до Альянсу проголосувало б 40,8 відсотка опитаних. Це на п'ять відсотків більше, ніж три місяці тому.

Ще відчутніше зменшилася частка тих, хто виступає проти євроатлантичної інтеграції — з 47,9 відсотка до 40,1.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

У місті Остенде (Бельгія) проходить один з найбільших у світі фестивалів піщаних скульптур.

Фото Xinhua/Укрінформ.

ЦИТАТА

Генеральний секретар НАТО Андерс Фог РАСМУССЕН:

— Росія дозволила потік зброї, обладнання та бойовиків через свій кордон. Ми закликаємо Кремль відмовитися від дестабілізації ситуації у східній Україні, припинити підтримувати групи сепаратистів, забрати свої війська від російсько-українського кордону («Євроньюс»).

Навчання НАТО в Чорному морі

Учора в західній частині Чорного моря почалися міжнародні військово-морські навчання «Бриз-2014», повідомило Міністерство оборони Болгарії. У відповідну зону вийшли кораблі військово-морських сил Болгарії, Греції, Румунії, Туреччини, США й чотири судна другої постійної протимінної групи НАТО. Їх з повітря підтримуватиме американський патрульний літак. Екіпажі суден чотирьох причорноморських країн почали відпрацьовувати взаємодію в антикризових операціях.

«Бриз-2014» на військово-морській базі ВМС Болгарії триватиме до 13 липня. За неповні два місяці це вже другі військові навчання, які проводяться в цій державі. У червні в небі країни відбувся масштабний тренінг для військово-транспортної авіації з 11 країн—членів Євросоюзу.

Олександр БІЛИК.

Головний стратегічний ворог Росії

ДУМКА

Останнім часом у російському медіа-середовищі з'явилася новина: слідчий комітет РФ допитує усіх громадян України, які сьогодні перебувають на території Росії. Прокурорам нібито доручено поцікавитися їхньою особистою думкою про київський уряд, добути відомості про дислокацію військових частин. На запитання журналістів: «Навіщо ви це робите?» одна зі співробітниць СК відповіла: «Допитуємо, щоб зрозуміти, чи мають люди претензії і підстави на присвоєння статусу потерпілого у кримінальній справі Коломойського».

Новина про тотальні допити українців, якщо це не сенсаційні фантазії журналістів, абсурдна. Можна було б це пояснити тим, що Росія — світовий лідер із захисту прав людини, «голуб миру». Але це не так. Дві чеченські війни, які забрали 150 тисяч життів, окупація Криму й участь у війні на сході України не дозволяють думати про те, що кремлівські політики, депутати Державної Думи та члени уряду РФ вдень і вночі курять «трубки миру», насолоджуючись запахами любові до всього людства. Звісно, є простіші пояснення «слідчого терору». Для цього треба покласти президента РФ Володимира Путіна на «кушетку Фрейда» і запитати: «Хіба можна мститися Ігорю Коломойському, використовуючи своє службове становище?»

Історія ворожнечі Путіна й Коломойського почалася з того, що хазяїн Кремля в одному з інтерв'ю обізвав губернатора Дніпропетровщини «унікальним пройдисвітом». У відповідь, український громадський і державний діяч заявив, що «мені не зрозуміло, як українці й росіяни можуть воювати? Путін — шизофренік маленького зросту. Він повністю неадекватний, повністю збожеволів. Його месіанство, відновлення Російської імперії 1913 року або СРСР 1991 року може довести світ до катастрофи».

Відомо, що помста — це геть не приватна справа. Герцог Бекінгем розпочав війну проти Франції аж ніяк не через кохання до тамтешньої королеви. Відплата американців за Перл-Харбор була жахливою. Але вендета Путіна стосовно Коломойського — це гібрид помсти особистої і за те, що керівник Дніпропетровської ОДА назвав речі своїми іменами. Російська телепропаганда тепер годинами розповідає про те, який Коломойський фашист.

Кажуть, у кожного «звірюшки» свої іграшки. Але «іграшки» президента Путіна смертельно небезпечні, насамперед, для України. Кремлівська політика стосовно нашої країни отруєна войовничим шовінізмом, ненавистю до людей, які посміли побажати жити за іншими, не російськими, правилам. Тотальні допити громадян України — це мрія Кремля перетворити український народ на слухняне стадо, на щось пласке, одноманітне. Як говорив віце-спікер Державної Думи, лідер російського ліберального демократизму Володимир Жириновський: «Росії потрібні здорові й дурні люди».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

У китайському місті Веньчжоу працює бібліотека для меломанів. Тут відвідувачі не читають, а слухають.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Вбивство підлітків дедалі більше розпалює ворожнечу між народами

Протистояння між палестинцями та ізраїльтянами триває. У кварталі Бейт-Ханіна у Східному Єрусалимі з новою силою спалахнули заворушення через вбивство палестинського підлітка. Неподалік його будинку активісти трощили сміттєві баки, палили ізраїльські прапори та закидували поліцейських камінням.

16-річного Мохаммеда Абу Хдаїра мали ховати вчора, однак на момент верстки номера так і не було відомо, чи видали родичам тіло загиблого. Ізраїльська поліція заявляла, нібито триває розтин, а сім'я убитого підозрювала, що від них намагаються приховати правду про загибель хлопця.

Нагадаємо, палестинця убили наступного дня після того, як знайшли тіла трьох викрадених ізраїльських підлітків. Ці смерті спричинили найбільше загострення у відносинах між Ізраїлем та Палестиною за останні роки.

За повідомленнями «Євроньюс».

БЕЗ КОМЕНТАРІВ

Німець поплатився за «сувенір» із Аушвіца

Краківський окружний суд прийняв до розгляду справу 47-річного громадянина Німеччини, затриманого цього тижня охороною музейного комплексу «Місце пам'яті і музей Аушвіц-Біркенау».

Правоохоронці встановили, що зловмисником виявився учитель, який приїхав до музею на екскурсію з групою своїх учнів. Німець був затриманий на гарячому, коли в сутінках повернувся на територію музею, щоб винести знайдені раніше нетипові «пам'ятки». Серед десяти знахідок, виявлених та конфіскованих в «археолога-любителя», були, зокрема, виделка, обгоріла частина ножиць та фрагменти керамічних виробів, які нацисти відбирали в жертв концтабору. **В прес-службі поліції повідомили,** що затриманий не є так званим чорним археологом і не мав при собі жодних спеціальних знарядь для проведення археологічного пошуку.

Комплекс «Місце пам'яті і музей Аушвіц-Біркенау» працює з 1947 року поблизу міста Освенцім на території колишніх гітлерівських концтаборів Аушвіц I та Аушвіц II-Біркенау (з 1979 року — як єдиний у своєму роді внесений до Списку об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО).

Речник музею пояснив кореспондентові «Голосу України», що затриманий, швидше за все, просто міг помітити знахідки під час екскурсії, бо через певні проміжки часу «земля «віддає» фрагменти речей в'язнів, які десятки років перебували під її поверхнею». Працівники музею їх збирають, але археологічних розкопок на території комплексу не проводять, бо ця територія вважається цвинтарем. До речі, всі знахідки німецького вчителя походять з тієї частини музею, яку в'язні називали «Канадою». Там гітлерівці обладнали спеціальні склади, в яких збирали речі знищуваних у концтаборі євреїв. Наприкінці війни, щоб приховати сліди своїх злочинів, нацисти просто їх підпалили.

Слідчі інкримінують німцеві «крадіжку цінностей, що мають особливе значення для культури», за яку передбачено до 10 років позбавлення волі. Затриманий визнав свою провину і розкаявся, пояснивши, що хотів показати знахідки своїм учням. Така поведінка дає підстави для застосування стосовно правопорушника процедури «добровільного прийняття покарання». Німець пропонує для себе умовне позбавлення волі та сплату штрафу, частину якого ним уже внесено. В прес-службі прокуратури не назвали ані термін умовного ув'язнення, ані суми штрафу. Повідомили лишень, що остаточне рішення щодо цього винесе суд та запевнили, що сума буде відчутною, бо при її нарахуванні взято за основу рівень німецької зарплатні.

Не можна не згадати, що впродовж останніх років схожі ситуації у музеї уже траплялися. Наприклад, 2011 року польські прикордонники затримали на аеродромі подружжя пенсіонерів із Ізраїлю, яке намагалось вивезти кілька предметів із сумнозвісної «Канади». За процедурою «добровільного прийняття покарання» суд присудив їм по шістнадцять місяців умовного ув'язнення (з трирічним випробуванням) та по тисячі євро штрафу.

Проте найскандальнішою дотепер вважається крадіжка 2009 року (про яку свого часу писав і «Голос України»), коли зловмисники вкрали з-над воріт колишнього концтабору Аушвіц I напис «Arbeit macht frei» («Праця робить вільним»), за що отримали реальні терміни ув'язнення — відсидіти майже по три роки (швед-ініціатор — 2,8 року, двоє поляків-виконавців — відповідно 2,5 і 2,4) та сплатили максимальний штраф — по 2,5 тисячі євро кожен.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

На чорноморському узбережжі Херсонщини каракурти загрожують людям: протягом доби отруйні павуки двічі атакували місцевих мешканців. Тож фахівці управління ДСНС області рекомендують використовувати закрите взуття, гуляючи піщаними дюнами біля моря і працюючи в полі чи на городі, *передає наш власкор Сергій Яновський*

У селищі Чутове на Полтавщині урочисто відкрили меморіальну дошку на честь відомої землячки — народної артистки СРСР Клари ЛУЧКО. Встановили її на фасаді районного Будинку культури, *інформує наш власкор Василь Неїжмак*

Мокрий старт жнив

На початок липня живарям Вінниччини вдалося зібрати ранні зернові й зернобобові тільки на шести тисячах гектарів. Це утричі менше, ніж за відповідний період минулого року.

— Мокрим вийшов старт цьогорічних жнив, — розповів кореспонденту «Голосу України» директор департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації Микола Неїлик. — Дощить як не вранці, то ввечері. Значна частина ранніх зернових миронівської селекції, а це високорослі рослини, на полях лягли. Застосовують роздільне збирання, спочатку кладуть хліб у валки, а потім здійснюють обмолот. Ризику все одно не уникнути, бо у валках рослини можуть прорости і тоді не оминути втрат. Одне слово, багато залежить від агрономів. Тільки там, де зуміють перехитрити негоду, зберуть урожай з меншими втратами.

Фахівці припускають, що з прибутками від реалізації зерна нинішнього року будуть далеко не всі господарства краю.

— Значно зросли затрати на вирощування зернових, — продовжує Микола Неїлик. — Наприклад, вартість дизпалива зросла вдвічі, істотно піднялися ціни на міндобрива і засоби захисту рослин. Та ще й негода дошкуляє.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ФОТОФАКТ

У Миколаївській області хлібороби ТОВ СП «Нібулон» завершили збирання озимого ячменю. Середня врожайність — 39 центнерів з гектара, на деяких полях зібрали до 43 центнерів.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

На велосипеді до «батьків» області

Біля ганку головної адмінбудівлі полтавської обласної влади облаштували стійку для паркування велосипедів **(на знімку).** Тож тепер господарі металевих «коней», які раніше «припинали» їх навіть до ручок вхідних дверей згаданої установи, мають змогу паркуватися цивілізовано.

Велосипедисти вважають нову велопарковку зручною і дякують керівникам області за турботу про них. Та водночас висловлюють побажання перенести стійку дещо лівіше, щоб вона потрапляла в зону огляду правоохоронців, які чергують в адмінбудівлі. Адже останнім часом велосипеди крадуть значно частіше, ніж справжніх коней.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Фото автора.

Знову на квитки різні ціни

Проблемами в роботі системи електронного продажу пояснюють у керівництві Кримських залізниць проблеми з квитками на потяги, що відправляються на материкову частину України. Причому такі «збої» траплялися вже декілька разів.

Приміром, квиток до Києва за цінами Укрзалізниці коштує приблизно 800—1100 російських рублів, або майже 300 гривень, а за цінами «РЖД» — 3100—4500 рублів, або понад 100 доларів США.

Уперше перед пасажирами ця проблема постала в середині червня, але потім ситуацію врегулювали. Проте вже в останні дні місяця квитки знову почали продавати за міжнародними тарифами «РЖД».

Водночас Укрзалізниця спростувала заяви кримських чиновників, що нібито Крим було відключено від системи автоматизованого продажу квитків. На залізничному вокзалі в Сімферополі утворилися величезні черги, оскільки квитки за низькими українськими тарифами продають лише у двох касах.

Михайло РУДЕНКО.

Крим.

Тернопільщина туристична — очима журналістів

У Всеукраїнському медіа-форумі з такою назвою беруть участь понад півсотні журналістів з різних регіонів України. Місцева влада вирішила залучити їх до пропаганди туристичних принад, оскільки вважає туризм важливою складовою економіки Тернопільщини.

— У нас потужний туристичний потенціал, — сказав під час відкриття форуму голова ОДА Олег Сиротюк. — Цього року ми поставили собі за мету відремонтувати під'їзні шляхи до найважливіших об'єктів.

Духовні святині православної церкви — у Почаєві, греко-католицької — у Зарваниці, римо-католицької — у Язлівці. Відкриті для туристів одні з найдовших і найкрасивіших у світі печер. На Тернопільщині зосереджена понад третина замків і фортець України. Тут — найдовша і наймальовничіша частина Дністровського каньйону, а ще — найбільші в Україні рівнинні водоспади, унікальний заповідник «Медобори», місця паломництва сучасних язичників, підземний музей трипільської культури і навіть свій мавзолей — у Язловецькому жіночому монастирі...

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото Володимира ЛЕХА.

Учасники туристичного медіа-форуму.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Вибух у райвійськкоматі

Друга за тиждень надзвичайна подія сталася в Одесі. У ніч з 3 на 4 липня в приміщенні Суворовського райвійськкомату пролунав вибух. Постраждав черговий по військкомату, його госпіталізували. Причину вибуху встановлюють, триває слідство.

Раніше, нагадаємо, була спроба підпалити приміщення Одеського обласного військкомату. За словами очевидців, зловмисники кинули кілька пляшок із запалювальною сумішшю в будівлю. Був спалах, стався невеликий вибух. Кілька пляшок потрапили всередину приміщення, спровокувавши незначну пожежу, в результаті якої вигоріла частина вестибюля.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Знайшла своє покликання і стала волонтером

Голова громадської організації «Захист тварин» Катерина Гавриш стала молодим волонтером року в рамках обласного конкурсу «Молода людина Луганщини-2014». Завдяки зусиллям Каті в 2010 році в місті Стаханові було зареєстровано громадську організацію й засновано центр реабілітації тварин. Тут живуть собаки й кішки, які постраждали від жорстокості людей, одужують після стерилізації або ж ті, у яких померли господарі.

Конкурс, організаторами якого виступають Луганський обласний центр підтримки молодіжних ініціатив і управління молоді та спорту ОДА, підтримує найбільш соціально значимі й суспільно корисні досягнення молоді.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

ЦИФРА

4,95 відсотка загальної площі Полтавщини займають території та об'єкти природно-заповідного фонду. Серед них — два національні природні парки і 175 заказників загальнодержавного та місцевого значення.

Вл. інф.

У переможця немає грошей на дорогу

Хмельницький гімназист Олександр Субцельний виборов право на участь у науковій школі на базі Європейської організації ядерних досліджень у Женеві. Школа дає можливість ознайомитися з дослідженнями в галузі фізики високих енергій, відвідати наукові центри та експериментальні лабораторії тощо. Проте у мами школяра немає коштів, щоб відправити сина в поїздку. Тому з батьківським комітетом гімназії вона звернулася до хмельничан по допомогу. Щоб молодий науковець зміг отримати нові знання, потрібно 13 тисяч гривень.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Взимку навчання буде дистанційним?

У зв'язку з можливим браком під час наступного опалювального сезону природного газу навчальні заклади Сумської області можуть узимку перейти на дистанційне навчання школярів і студентів. Відтак очільник Сумщини Володимир Шульга доручив управлінню освіти надати свої пропозиції щодо можливості використання методів дистанційного навчання.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Новоград-Волинський (Житомирщина) став партнером міста Белхатув (Польща), передає наш власкор Олексій КАВУН

Упораємося і без «брата»

Фото Миколи МАЦЮКА.

На Прикарпатті відкрили першу на Західній Україні установку низькотемпературної підготовки газу* (на знімку). *Сьогодні аналогічне устаткування функціонує лише на Сході країни.

Паливний комплекс зведено в селі Пнів Надвірнянського району на Пасічнянському виробництві Долинського газопереробного заводу.

Під час відкриття очільники області, Долинського та Надвірнянського районів, представники керівництва ПАТ «Укрнафта» в один голос наголошували на важливості події в умовах енергетичного протистояння з Росією.

— Нам усім разом треба думати, як забезпечити енергонезалежність нашої держави. І сьогоднішня подія — це перша ластівка. Ми показуємо нашому «братові», що можемо і вміємо працювати і будемо робити все для того, щоб ставати сильнішими та змінювати наш український дух, — сказав голова ОДА Андрій Троценко.

Починаючи з другого півріччя на згаданому комплексі буде підготовлено 40 мільйонів кубометрів газу, з нього отримають 400 тонн зрідженого пального на загальну суму понад 3 мільйони гривень. Місцеві бюджети всіх рівнів додатково поповняться на 800 тисяч гривень, до Пенсійного фонду надійде 270 тисяч, високооплачуваною роботою забезпечать 25 мешканців району.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Полагодили підірваний газогін

У Лохвицькому районі на Полтавщині завершилися відновлювальні роботи на ділянці магістрального газопроводу Уренгой—Помари—Ужгород, яким російський газ транспортується до Європи. Особовий склад і техніка рятувальників, задіяних на ліквідації масштабної аварії, повернулися до місць дислокації.

Однак відновлену ділянку в експлуатацію поки що не ввели. За інформацією пресслужби «Укртрансгазу», спеціальна комісія продовжує з'ясовувати причини вибуху. Нагадаємо, 17 червня трубу підірвали невідомі. Проте транспортування газу європейським споживачам цим газопроводом на території України не припинялося, було задіяно резервний маршрут.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

ФОТОФАКТ

Активісти Автомайдана біля приміщення Генеральної прокуратури України провели мітинг у зв'язку із відвертим нехтуванням працівниками відомства випадків корупції в державних органах.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Поживилися на аварійності

Двох кіровоградських посадовців суд визнав винними в незаконному привласненні бюджетних коштів.

Два роки позбавлення волі з дворічним іспитовим терміном та забороною обіймати керівні посади на підприємствах протягом півтора року «заробив» директор ТОВ «333» за службове підроблення та привласнення, розтрату майна шляхом зловживання службовим становищем. За зловживання службовим становищем до одного року умовного обмеження волі з дворічним випробним терміном і з позбавленням права протягом року обіймати керівні посади в органах місцевого самоврядування засуджено начальника головного управління ЖКГ Кіровоградської міськради.

Крім іншого, зі зловмисників буде стягнуто на користь держави кошти в обсягах завданої шкоди, повідомляє прес-служба прокуратури.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Річка Збруч пам'ятає...

Останки дев'яти польських прикордонників, які загинули на Волині в 1939 році, знайшли в Шацькому районі археологи ДП «Волинські старожитності».

Пошуки та ексгумація загиблих 75 років тому польських прикордонників проводилися згідно з договором між Радою Охорони Пам'яті Боротьби і Мучеництва Республіки Польща та ДП «Волинські старожитності». Ініціатором досліджень став начальник Надбужанського відділу прикордонної служби Польщі генерал Ярослав Фрончек, а їх учасниками поряд з українськими археологами — сучасні польські вартові кордону. Щоб віднайти родичів загиблих, відібрано зразки їх ДНК. Усі пошукові і дослідницькі роботи профінансувала «Фундація Незалежності» з Любліна (Польща).

Вочевидь, мова про польських прикордонників, котрі відступали у вересні 1939 року з польсько-радянського кордону, який проходив тоді по річці Збруч.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Лавочка — для астрономів і закоханих

Під час реконструкції площі Митної у Львові встановили незвичну лавочку — з неї можна спостерігати зорі на небі.

Над цим проектом протягом чотирьох днів працювали дев'ятеро молодих архітекторів. На оригінальну новинку витратили лише дві тисячі гривень — на дерево і шурупи, все інше зробили своїми руками. Широка лавочка з брусів стоїть неподалік поліграфічного коледжу і дещо нагадує лежаки на морі. Схоже, вона ніколи не буде порожня, бо встановлена у велелюдному місці, поряд із навчальним закладом, де вчаться близько тисячі студентів. Виготовили вуличні меблі Богдан Прохасько, Павло Петрич та Роман Вербіщук.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Усі дороги — до храму

Церкву збудують у Рівному біля шлюзу на річці Устя, на розі вулиць Ківвідзе та Гетьмана Сагайдачного. Міська рада передасть громаді УПЦ Київського патріархату майже двадцять соток землі в постійне користування для спорудження храму.

Як повідомив голова Рівного Володимир Хомко, з міського бюджету на це будівництво виділять півмільйона гривень. Пообіцяло підсобити фінансами і керівництво Львівської залізниці, а релігійна громада тутешньої єпархії вже розпочала збір коштів.

Олександр ДЖИГИРЕЙ.

Рівне.

Фото надано автором.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...затримують нелегалів на Заході і несуть службу на Сході

Найбільше незаконних мігрантів, пійманих прикордонниками Чопського загону впродовж першої половини нинішнього року, були з Афганістану, Сирії та Грузії.

Загалом затримано 115 «шукачів щастя», у 183 випадках припинено незаконне переміщення товарів через кордон. При здійсненні прикордонного контролю в пунктах пропуску виявлено п'ять одиниць зброї та 47 боєприпасів, а також два підроблені, три чужі та 67 недійсних паспортів. До адмінвідповідальності притягнуто майже чотириста осіб і накладено штрафів на понад 600 тисяч гривень. Ці цифри було озвучено під час обговорення підсумків роботи загону за півріччя.

Крім того, Чопський прикордонний загін ніс службу і продовжує й нині виконувати завдання з посилення охорони східних рубежів України.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

...фруктами ласуватимемо менше

Не варто чекати падіння цін на абрикоси та персики, кажуть херсонські садоводи. Бо тут спрацювали три негативні чинники: припинено постачання делікатесних плодів на материкову частину держави з окупованого Криму, через зниження курсу гривні подорожчали імпортні хімікати для обробки садів та пальне, весняні приморозки у період цвітіння абрикосів на Херсонщині знищили до третини майбутнього врожаю. Проте саме тут їх буде досить і для забезпечення внутрішніх потреб регіону, і для продажу. За даними Департаменту агропромислової політики Херсонської ОДА, сільгосппідприємства краю вже зібрали 235 тонн абрикосів, а після дозрівання пізніх сортів збільшать цей результат майже вп'ятеро. Ще близько дев'яти-десяти тисяч тонн збирають власники садів на дачах та присадибних ділянках.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Фото автора

Херсонська область.

...споруджують міні-ГЕС для шепітян

Питання спорудження біля села Шепіт Путильського району Чернівецької області двох міні-ГЕС висить, як то кажуть, у повітрі вже не один рік. Нині з'явилася надія, що проект таки реалізують.

Оптимізму додала Вінницька зовнішньоекономічна асоціація «Новосвіт». Вона виготовила техдокументацію нормативно-грошової оцінки земельної ділянки, яку нададуть у довгострокову оренду для будівництва, експлуатації та обслуговування будівель і споруд об'єктів та енергогенеруючих підприємств, установ і організацій в адміністративних межах Шепітської сільради.

Місцеві мешканці не ймуть віри такому щастю, адже вони нарешті матимуть якісне енергопостачання.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 126 (5876)
СУБОТА, 5 ЛИПНЯ 2014

Начальник сектора Державної служби боротьби з економічною злочинністю одного з міськвідділів міліції Хмельницького «кришував» гральний бізнес. Слідчим відділом прокуратури області розслідувано кримінальне провадження та спрямовано до суду обвинувальний акт щодо його злочинної діяльності, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

Учора у приміщенні, де розташовано «5 канал», шукали вибухівку. Через це з будівлі було евакуйовано працівників та тимчасово припинено мовлення каналу. Вибухівку не знайдено, роботу каналу відновлено *(УНІАН)*

Оновлення ювенальної політики на часі

27 червня нинішнього року в Інституті законодавства Верховної Ради України відбулося 15-те засідання Консультативної ради з питань ювенальної юстиції. Робота цієї ради почалася 2006-го в рамках спільного проекту Інституту законодавства та представництва Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні і мала на меті системну роботу зі сприяння законодавчо-правового забезпечення реалізації державної політики у сфері захисту дітей відповідно до міжнародних зобов'язань України перед ООН та Радою Європи.

Відкриваючи засідання, заступник директора Інституту законодавства, член-кореспондент НАН України Є. Р. Бершеда звернув увагу на необхідності обговорення актуальних питань нормативно-правового та організаційно-методичного забезпечення реалізації Концепції розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні.

Представники уповноважених центральних органів виконавчої влади України — міністерств юстиції, внутрішніх справ, соціальної політики, освіти і науки, Державної пенітенціарної служби, Генеральної прокуратури України, а також секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, наукових установ і громадських організацій підбили проміжні підсумки виконання плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні, затвердженого розпорядженням уряду України від 12 жовтня 2011 р. №1039-р.

Відзначалося, що протягом останніх років було досягнуто прогресу в забезпеченні прав дітей у рамках системи кримінального правосуддя, у тому числі завдяки прийняттю нового Кримінального процесуального кодексу України та запровадженню нових підходів і методів роботи з дітьми груп ризику та дітьми, які перебувають у місцях обмеження волі. Водночас було визнано, що соціально-економічні труднощі, пов'язані з подіями в Криму і ситуацією в Донецькій та Луганській областях, недоліки законодавства і практичної роботи заважають повноцінному забезпеченню захисту дітей, які опинилися у контакті або конфлікті із законом.

При цьому нові суспільно-політичні виклики, що постають перед Україною, рекомендації міжнародних організацій, а також завершення періоду виконання зазначеного плану заходів створюють підстави для перегляду та значного оновлення державної ювенальної політики. Під час засідання наголошувалося на необхідності підвищення її якості та ефективності спільних дій різних секторів управління та суспільства з реального впровадження усталених міжнародних стандартів.

Зокрема, учасники засідання наголошували на першочерговості належної організації та проведення профілактики злочинності серед дітей. Висловлювалося переконання, що цьому сприятиме міжвідомча співпраця та зміцнення ролі суспільства у питаннях визначення криміногенності середовища, в якому живуть діти, надання їм освітньо-виховних послуг, послуг із соціального захисту сімей з дітьми, дітей-сиріт, дітей вулиці, дітей-мігрантів, біженців, шукачів притулку, дітей із середовища меншин тощо.

Не менш важливим, на думку фахівців, є покращання роботи судової системи шляхом спеціалізації судів і суддів, використання особливих методик і створення умов роботи з дітьми під час судового провадження.

Крім того, доповідачі від органів державної влади та громадськості доводили, що удосконалення законодавства з метою встановлення високого мінімального віку кримінальної відповідальності, запровадження та застосування диверсифікаційних заходів, громадських санкцій і альтернативних заходів, не пов'язаних із позбавленням волі, запобігатиме потраплянню дітей у кримінально-виконавчу систему та скоротить їх кількість у місцях позбавлення волі.

Також, як зазначалося, важливою складовою державної ювенальної політики має бути створення та розвиток системи надання послуг з психолого-педагогічної, медичної та соціальної реабілітації дітей, звільнених з місць тримання під вартою, дітей жертв і свідків злочинів та інших категорій дітей, які мали контакт із законом.

Важливим підсумком співпраці Інституту законодавства Верховної Ради України та представництва ЮНІСЕФ в Україні стала підготовка та публікація видання «Міжнародно-правові акти у сфері ювенальної політики». У ньому зібрано тексти понад двадцяти документів, які у різний час ухвалили ООН, Рада Європи, а також спеціальні закони республік Македонії та Сербії, що так само, як і Україна, долають проблеми складного перехідного періоду розвитку, будучи кандидатами на вступ до Європейського Союзу.

Процедуру легалізації самобудів буде спрощено

РЕФОРМА

«Голос України» неодноразово публікував матеріали про роботу Державної архітектурно-будівельної інспекції України. Публікації переважно мали критичний характер. Основні закиди стосувалися закритості цього відомства, надмірної заплутаності процедур, що породжує хабарництво, протекторат щодо окремих приватних структур. Нещодавно ми зустрілися з новим керівником Держархбудінспекції Максимом Мартинюком **(на знімку)*****, щоб дізнатися, якою він бачить роботу цієї структури та чи можливо викорінити в ній корупцію.***

— Верховна Рада планує розглянути проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань регулювання містобудівної діяльності та державного архітектурно-будівельного контролю». Які цілі цього законопроекту?

— Законопроект №4629, розроблений Міністерством регіонального розвитку спільно з Державною архітектурно-будівельною інспекцією, має на меті децентралізацію системи архітектурно-будівельного контролю. Плануючи реформу, ми виходили з того, що ніхто не може бути так зацікавлений у контролі за будівництвом, як органи місцевого самоврядування. Адже відчувати розвиток території можна тільки на місцях. Тому поточну роботу, моніторинг, роботу з самовільним будівництвом пропонуємо передати місцевій владі.

Усе, що необхідно для передачі цих повноважень, у законопроекті є. Зокрема, можливість для органів місцевого самоврядування утворювати органи архітектурно-будівельного контролю. І головне — вносяться зміни до Кодексу про адміністративні правопорушення і місцевим органам надається можливість вживати санкції до несумлінних забудовників у вигляді накладання штрафів.

Після ухвалення закону потрібно буде прийняти близько 20 різних підзаконних актів. Увесь цей пакет проектів ми розробили. Наразі чекаємо закону.

— Розкажіть детальніше, як після цього зміниться державне регулювання в будівельній сфері?

— По-перше, контролюючу функцію, яка на сьогодні є виключно державною, буде делеговано органам місцевого самоврядування. По-друге, державна складова контролю полягатиме у нагляді за діяльністю місцевих органів. Ми менше контактуватимемо з замовниками будівництва. Таким чином створюється дворівнева система архітектурно-будівельного контролю, в якій першу скрипку гратимуть органи місцевої влади, а Держархбудінспекція візьме на себе координацію.

Усе це сприятиме боротьбі з корупцією. Оскільки ми передаємо функції в органи місцевого самоврядування, то до цього ще додається значна політична відповідальність. Тобто, якщо якийсь голова не організує роботу належним чином, допускатиме хабарництво, то оцінку його діям дадуть виборці. І взагалі, контроль громади за місцевою владою більш тісний і оперативний, ніж вплив громади на будь-яку державну структуру, де керівництво не обирається, а призначається. Таким чином децентралізація допоможе побороти корупцію.

— Якщо закон ухвалять, скільки часу необхідно на реформування?

— Щойно закон і всі підзаконні акти будуть прийняті, думаю, протягом одного-двох місяців основний масив функцій буде передано в органи місцевого самоврядування. Перші результати цієї реформи будуть відчутні вже восени, а остаточно передача повноважень завершиться до кінця нинішнього року.

— Давайте поговоримо про самобуди. Попередня влада кілька разів запроваджувала спрощені процедури, щоб максимально легалізувати незаконно збудовані приватні будинки. Чи дали вони результат? Як плануєте розв'язувати цю проблему?

— Це одне з найважливіших питань, що належать до сфери нашої відповідальності. За останні три роки було три будівельні «амністії». За нашими даними, через спрощені процедури легалізації самобудів було введено в експлуатацію понад 95 тисяч будинків. Але, на жаль, доводиться констатувати, всі ці процедури не досягли бажаного результату. Все одно спрощена процедура не була такою вже й простою, а тим паче доступною фінансово. Тому, якщо ми пройдемо селами, 80% будинків так і залишаються без належного юридичного оформлення. Спрощена процедура передбачала лише заповнення декларації та введення в експлуатацію об'єктів, земельна ділянка під якими вже оформлена та на які підготовлено технічні документи. Інакше треба було за півроку, які діяла «амністія», виходити документи на землю, підготувати документи на майно, а це теж коштувало грошей... Згодом у масовій свідомості виникла думка, що введення в експлуатацію купувалося. Насправді організаціям сплачувалося за обстеження, виготовлення звітів тощо. Але під час введення в експлуатацію будинків за «амністією» не вирішувалися питання порушення містобудівних норм. І це істотний недолік. У попередніх редакціях будівельної «амністії» питання порушення будівельних норм просто не враховувалося.

І треба визначитися, або під час прийняття в експлуатацію будинків за спрощеним порядком державні будівельні норми не враховуються, або до будинків, які побудовані з порушеннями, не може бути задіяно «амністію».

На сьогодні ми працюємо над розробленням такого спрощеного порядку введення в експлуатацію, який матиме меншу вартість і буде достатньо простим для громадян. Крім того, планується, що документ працюватиме не півроку чи рік, а довше — щоб людина змогла пройти всю процедуру і не сплачувати хабарі за прискорення.

— Дякуємо за ваші відповіді.

Ярослав
ГРУЩИНСЬКИЙ.

Якщо ми проїдемо селами, 80% будинків залишаються без належного юридичного оформлення

Набережна виявилася сиротою

За бездіяльності міської влади місця відпочинку херсонців руйнують «пірати»

ПРОБЛЕМА

Понад півкілометра дніпровських набережних у Херсоні шматок за шматком руйнують «пірати». Це популярне місце літнього відпочинку городян захопили десятки власників моторних човнів та яхт, котрі надають платні послуги з перевезення пасажирів на дачі та організації прогулянок мальовничими плавнями. За поїздку на «фазенду» беруть з півсотні гривень в один кінець, за прогулянку — двісті гривень за годину. Це недешево, але клієнтів все одно не бракує, тому прокатні яхти подекуди стоять так щільно, що на окремих ділянках просто перекривають вид на річкові простори. І то ще півбіди...

Набережна для причалювання такої кількості навіть маломірних суден не пристосована, тому власники моторних човнів самотужки роблять на ній власні міні-пристані з дощок та металоконструкцій. А яхтсмени взагалі швартуються, чіпляючи канати просто за огорожу. Канати смикають її врізнобіч, від ударів хвиль та вітру ця огорожа з труб гнеться й ламається, з підпірної стінки вже летять шматки цементу та гранітні брили. Влітку просто між суднами купається молодь, щохвилини ризикуючи потрапити під гвинт. На додачу з деяких «піратських» суден сюди ще й сміття викидають. Тож улюблена херсонська набережна просто на очах спантеличених обивателів перетворюється на якусь суміш стихійного звалища із смугою перешкод. Комунальники обурення земляків цілком поділяють, та нічого вдіяти не можуть.

Незадоволені всі

— З 2013 року гроші на ремонт набережної не виділяють — у муніципальній скарбничці їх немає. Власне кажучи, досі взагалі не визначено, на чийому балансі вона стоїть: робили запит до Херсонського морського торгового порту, однак там відповіли, що документів стосовно її приналежності до ХМТП в архівах відшукати не змогли, — коментує заступник начальника управління інфраструктури доріг, транспорту і зв'язку Херсонської міськради Павло Вербицький. — Справедливо було б прибирання та поточний ремонт об'єкта здійснювати коштом власників суден, які його використовують. Та якщо з човнярами якось домовитися з цього приводу ще можливо, то переважна більшість власників дорогих яхт платити відмовляється: хтось скаржиться на безгрошів'я, а хтось лякає «крутими» друзями із «Самооборони» та «Правого сектору».

Оглядаючи багатостраждальну херсонську набережну, ми з паном Вербицьким таки відшукали тут бізнесмена, котрий чесно платить за право її комерційного використання. Та виявилося, що й він так само незадоволений тим, що тут відбувається.

— У мене два моторні човни для перевезення дачників, які швартуються на спеціально відведеній ділянці. За право використовувати її як причал віддаю двісті гривень і ще стільки ж — за своєчасне прибирання сміття, — розповідає приватний підприємець Олексій Камишан. — Та дивіться: після вихідних і урни повнісінькі, і по кутках купи смердючих побутових відходів. Минуло вже два дні, а ніхто їх не вивіз. Про поточний ремонт та якесь фарбування я вже й не згадую: що самостійно зробив, те й твоє.

Купи сміття — вічні супутники відпочинку біля води в Херсоні

Замість «марини» — генделики

У колишнього міського голови Херсона, а нині народного депутата України Володимира Сальдо були щодо занедбаної нині набережної великі плани. Він збирався відвести частину її під «марину», чи то пак під окрему стоянку для розкішних великотоннажних яхт, які ходять у круїзи з верхів'їв Дніпра у Чорне море і назад. Причальну стінку мали укріпити амортизуючими пристроями, організувати забезпечення екіпажів транзитних суден питною водою та харчами, спокійну ночівлю і охорону на час перепочинку.

Звісно, всі ці послуги мали бути небезплатними, але додаткові фінансові надходження водночас дозволили б підтримувати споруди біля води у нормальному стані, не витрачаючи на це бюджетні кошти. Та спершу інвесторів ніяк не могли знайти, а потім в Україні настали буремні революційні часи, і про перспективну ідею другого народження набережної у Херсоні, схоже, всі забули. Чого тут зараз не бракує, так це хіба що численних наметів-«генделиків» зі спиртним, де кожного вечора здіймається п'яна колотнеча. Зате вже точно можна бути впевненим: тамтешній клієнтурі й занедбане місце відпочинку цілком підходить.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Фото автора.

На Закарпатті таки дерибанять

Уже повернуто 73 гектари, ще півсотні чекають рішення

Стан додержання органами державної виконавчої влади, місцевого самоврядування і держконтролю вимог земельного законодавства та протидії злочинності — про це говорили в прокуратурі Закарпатської області на міжвідомчій нараді.

І дійшли висновку: проведена контролюючими органами робота не достатня, а тому потребує «активізації та комплексного підходу до вирішення проблем». А конкретніше констатувалося: порушення земельного законодавства усуваються повільно через відсутність належного державного контролю за раціональним використанням та охороною земель, а ще — зловживаннями службових осіб.

Тому заступник прокурора області Михайло Хиля дав доручення вжити додаткових заходів щодо протидії правопорушенням.

З'ясовано: з огляду на сучасні вимоги в діяльності спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері земельних відносин (у тому числі контролюючих) не все так гладко, хоча саме вони в першу чергу мають неухильно виконувати вимоги законів. Проте дуже часто посадові особи цих органів бездіють і не контролюють законність використання земель.

Украй актуальним для Закарпаття залишається питання законності використання земель лісового фонду, який становить 654 тис. га. Слід зауважити, що за наслідками перевірки розпочато два кримінальні провадження, внесено подання, за результатами розгляду якого до відповідальності притягнуто посадовця.

Дерибанять і землі водного фонду, додали в прес-службі прокуратури області. Тільки після втручання правоохоронців облуправлінням Держземагентства розпочато перегляд орендної плати. Факти незаконної приватизації земель водного фонду були виявлені в ході організованої прокуратурою області перевірки приватизації однією із фізичних осіб водойми, яка розташована серед дачного масиву в мікрорайоні «Шахта», урочище «Підлипники», на території Оноківської сільської ради Ужгородського району. За фактом зловживання під час відведення цієї земельної ділянки площею півтора гектара ведеться досудове слідство.

Проведено також низку перевірок щодо дотримання вимог земельного законодавства і самими посадовими особами головного управління Держземагентства в Закарпатській області, у ході яких виявлено порушення. І як наслідок, зареєстровано сім кримінальних проваджень, внесено сім подань, за результатами розгляду яких до відповідальності притягнуто вісім посадовців.

На міжвідомчій нараді розроблено низку заходів, які повинні забезпечити оперативне вирішення окреслених проблемних аспектів та усунути факти порушень прав держави на земельні ресурси.

Василь НИТКА.
Ужгород.

ТІЛЬКИ ФАКТИ

Протягом поточного року прокуратурою області у сфері земельних відносин проведено 119 перевірок, за результатами яких зареєстровано 15 кримінальних проваджень, з яких два спрямовано до суду, розглянуто із вжиттям заходів 105 подань, в результаті чого до відповідальності притягнуто 96 посадових осіб органів державної виконавчої влади і місцевого самоврядування, у тому числі 20 — органів державного контролю. До судів пред'явлено 56 позовних заяв на площу 107,593 га — на суму 5 млн. 560 тис. грн. За поданнями прокурорів попереджено незаконне надання земель площею 10,60 га, на суму 5 млн. 298 тис. грн. Площа земель, що підлягає поверненню за позовами прокурорів, які перебувають у провадженні судів, становить 51,98 га на суму 5 млн. 85 тис. грн. Реально повернуто земель за рішеннями судів — 73,32 га на суму 3 728 тис. грн. Підлягають поверненню землі за рішеннями, які набули законної сили, площею 8,71 га на суму 1 млн. 116 тис. грн. За рішеннями суду попереджено незаконне надання земель площею 32,68 га. З порушених кримінальних справ 7 — стосовно посадових осіб органів Держкомзему, 8 — стосовно посадових осіб органів виконавчої влади та місцевого самоврядування.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...керівник обласної міліції обвинувачується у перевищенні влади

Високопоставленого міліцейського чиновника і керівника спортклубу підозрюють в організації січневого розгону й побитті мирних демонстрантів у Дніпропетровську.

Як інформує облпрокуратура, заступникові начальника ГУМВС України в області та директору місцевого спортклубу повідомлено про підозру в скоєнні кримінальних правопорушень.

«Нині керівник клубу перебуває у Росії — зазначають у відомстві. — У зв'язку з цим зараз готується міжнародне доручення про вручення повідомлення про підозру на території РФ.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

...вбили за гроші

В Олександрійському районі невідомі зупинили автомобіль і застрелили сорокавосьмирічного кіровоградця.

Кривавій події, яка сталася на автодорозі Знам'янка—Луганськ—Ізварине, передувало чітко сплановане переслідування. Як повідомив начальник Олександрійського райвідділу міліції Василь Титаренко, двоє кіровоградців поверталися додому з Дніпропетровська. За два кілометри від вказівника «Кіровоградська область» машина наїхала на пристрій для пробивання шин. Однак із проколотими колесами їй вдалося протягнути ще близько п'яти кілометрів.

Невдовзі біля легковика зупинився темний «Ауді» без номерів, з якого вискочило двоє у камуфляжі з автоматами в руках. Одному пасажирові нападники прострелили стегно (невдовзі він помер від втрати крові), іншого вдарили електрошокером, зв'язали і викинули в кювет. За словами потерпілого, який залишився живий, зловмисники забрали з машини сумку з грошима.

У кишенях загиблого виявлено 1700 доларів і 150 євро. Офіційно обоє потерпілих безробітні.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

...підозрювані у згвалтуванні заявляють про наклеп

Як вже повідомлялось, у Борщівському районі на Тернопільщині трьох міліціонерів підозрюють у зґвалтуванні 15-річної дівчини. Принаймні про це йдеться у заяві матері, з якою вона звернулася до прокуратури області.

Зі свого боку, підозрювані стверджують, що на них звели наклеп нібито за те, що вони затримали автомобіль, водій якого не мав прав. Поруч із хлопцем у салоні сиділа вже згадувана дівчина, яка й пообіцяла міліціонерам помститися.

За ще однією версією, правоохоронці вимагали й отримали чималий хабар від порушника правил руху.

Як стало відомо, даішники теж написали заяву про наклеп у прокуратуру, найняли адвоката й замовили незалежну експертизу. Розставити крапки над «і» в цій заплутаній резонансній справі мають висновки судмедекспертів, які обіцяють оприлюднити наприкінці тижня. В управлінні МВС України в області запевняють, що не покриватимуть своїх працівників.

Ще один секс-скандал розгорівся у Кременецькому районі. Мешканці села Бонівка збунтувалися проти 48-річного ветеринара, якого звинувачують у розбещуванні малолітніх. Наймолодшому з них — вісім років. Районний суд відпустив підозрюваного під заставу. Обурені таким лояльним ставленням батьки потерпілих пікетували міліцію і суд у Кременці.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Українці Богдан Бондаренко та Андрій Проценко на етапі Діамантової ліги в Лозанні посіли перше та друге місця відповідно, стрибнувши на 2,40 м. Вони стали єдиними на змаганнях, кому підкорилася ця висота.

Інна Гапоненко.

Розіграно титули зі швидких шахів та бліцу

У приміщенні Національного університету «Львівська Політехніка» відбувся чемпіонат України зі швидких шахів і блискавичної гри. У турнірах чоловіків змагалися 95 учасників, серед яких 18 міжнародних гросмейстерів, 11 міжнародних майстрів, 24 майстри спорту. У жінок звання чемпіонки країни виборювала 31 учасниця, зокрема три міжнародні гросмейстери, міжнародний майстер, 9 майстрів спорту.

У швидких шахах чемпіонкою України стала найтитулованіша — переможниця Всесвітньої шахової олімпіади, чемпіонка світу та Європи Інна Гапоненко з Херсона. Рідні стіни допомогли львів'янину Олександру Моїсеєнку — найкращому у змаганнях чоловіків.

У бліці першою серед жінок стала представниця АР Крим Марина Танцюра, у чоловіків — Юрій Козубов з Донеччини. Завидну стабільність продемонстрував Микола Бортник з Миколаєва: «срібло» він виборов у швидких шахах та бліці. Нагородження відбулося в історичній Великій актовій залі університету.

Євген КРАВС (зі Львова, спеціально для «Голосу України»).
Фото автора.

Марина Танцюра.

Оцінили перший етап підготовки

Футбол. Контрольний матч. **«Динамо» (Україна, Київ) — «Нефтчі» (Азербайджан, Баку). 2:2. Голи:** Рибалка, 31, Ярмоленко, 35 — Флавіньо, 40, Нфор, 51.

«Динамо»: Шовковський (Рибка, 46), Сілва (Ягодінскіс, 72), Селін (Люлька, 46), Драгович (Харатін, 67), Макаренко (Рижук, 72), Гусєв (Калитвинцев, 56), Беланда (Аруна, 56), Безус (Буяльський, 61), Рибалка (Сидорчук, 61), Ярмоленко (Циріков, 67), Мбокані (Кравець, 46).

Це був останній поєдинок динамівців на першому австрійському зборі. Тренер команди **Сергій Ребров (на знімку)** прокоментував дії підопічних у цьому матчі і дав оцінку проведеній в Австрії роботі.

— Сергію Станіславовичу, «Нефтчі» виявився найсильнішим суперником серед усіх на цьому зборі?

— Кожний суперник сильний. Я бачив десь заголовок, що «Динамо» «не без зусиль і праці» обіграло якусь команду. А що, зараз можна без праці когось обіграти? Для будь-якої команди, яка виходить на поле проти «Динамо», це — можливість довести свій рівень, виявити свої найкращі якості в протистоянні з кваліфікованим суперником.

Варто врахувати, що «Нефтчі» готується до кваліфікації Ліги Європи. Починає виступати 17 липня. Тому бакинці награвали основний склад. У нас цілі дещо інші. Вважаю, що всі наші футболісти впоралися із завданням. Хоча не обійшлося без помилок в обороні. Але ми і проводимо контрольні зустрічі для виправлення помилок, щоб вони не повторювалися у сезоні.

— У другому таймі «Динамо» могло забити два, а то й три м'ячі...

— Так, могли, але не забили... Головне — що є бажання, створюємо моменти. Сподіваюся, реалізовуватимемо їх стабільніше.

— До стартового складу на зустріч проти «Нефтчі» потрапили ті, хто виявив себе з найкращого боку за підсумками першого збору?

— Грали досвідченіші виконавці. Однак говорити, хто буде у стартовому складі на сезон, зарано. В усіх ще багато часу, щоб виявити себе.

— Чи всі завдання, поставлені на цей збір, виконані?

— Радий, що тренувальний процес не зірвався і майже всі хлопці пройшли його без травм. Але виникли певні проблеми. На жаль, Денис Гармаш зазнав ушкодження і випав з роботи на місяць. Його прооперували — стверджують, що успішно. Тепер про умови. Погода нам трохи завадила. Але то були зовсім не глобальні проблеми. Одне слово, ми виконали всю роботу, яку запланували.

— Чи маєте намір залучити молодих гравців і до другого збору?

— Так. Молодь візьмемо і на другий збір.

— Чи потрібні команді нові виконавці?

— Можливо. У Києві зустрінемося і поговоримо на цю тему з нашим президентом Ігорем Михайловичем Суркісом.

Фото з архіву «Голосу України».

УПЛ зазнала скорочення

У Києві відбулось засідання виконкому Федерації футболу України. Спочатку його члени заслухали звіт генерального директора Прем'єр-ліги Петра Іванова та затвердили підсумки Всеукраїнських змагань з футболу серед команд клубів УПЛ сезону 2013—2014 років. Одразу після цього було прийнято нову редакцію регламенту на наступний сезон, згідно з якою відтепер змагатимуться 14 команд. Це на дві менше, ніж попереднього сезону.

Стартуватимуть: «Шахтар» (Донецьк), «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Металіст» (Харків), «Динамо» (Київ), «Чорноморець» (Одеса), «Металург» (Донецьк), «Зоря» (Луганськ), «Ворскла» (Полтава), «Іллічівець» (Маріуполь), «Карпати» (Львів), «Говерла» (Ужгород), «Волинь» (Луцьк), «Металург» (Запоріжжя), «Олімпік» (Донецьк).

Чемпіонат УПЛ розпочнеться 26 липня, а його календар обіцяють опублікувати наступного тижня. Окремим важливим рішенням виконкому ФФУ стала відмова від залучення додаткових асистентів арбітра до проведення матчів відповідно до рішення загальних зборів учасників ОПФКУ «Прем'єр-ліга».

На засіданні виконкому новообраний президент Професіональної футбольної ліги Сергій Макаров розповів про підсумки Всеукраїнських змагань серед команд клубів ПФЛ сезону 2013—2014 років. Учасники заходу обговорили можливі варіанти формату проведення майбутніх турнірів у Першій та Другій лігах.

Зокрема, у Першій лізі планується участь 16 команд. Серед них — і сімферопольська «Таврія». Однак кримський клуб можуть не допустити до змагань через заборгованість перед футболістами.

Потім члени виконкому затвердили нову редакцію Регламенту ФФУ зі статусу і трансферу футболістів, а також типову форму контракту і мінімальні вимоги до стандартного контракту футболіста-професіонала, визначені угодою між УЄФА, ЄПФЛ, АЄК та Європейським дивізіоном FIFPro від 19 квітня 2012 року.

Зазначимо, що у засіданні взяв участь відомий український футболіст Євген Левченко (у минулому гравець національної збірної і низки провідних клубів Нідерландів), який тепер співпрацює з FIFPro та допомагає футболістам боротися за власні права.

Чудова десятка

ЧС-2012. Бразилія. Після 1/8 фіналу ФІФА опублікувала рейтинг найкорисніших футболістів турніру. 1. Давид Луїс (Бразилія) — 9,79; 2. Гамес Родрігес (Колумбія) — 9,74; 3. Карім Бензема (Франція) — 9,7; 4. Арьєн Роббен (Нідерланди) — 9,66; 5. Ян Вертонген (Бельгія) — 9,62; 6. Неймар (Бразилія) — 9,59; 7. Тьягу Сілва (Бразилія) — 9,56; 8. Іван Перішич (Хорватія) — 9,53; 9. Йоган Джуру (Швейцарія) — 9,5; 10. Томас Мюллер (Німеччина) — 9,48.

Коста-Рика за перемогу отримає чимало

Збірна Коста-Рики заробить шість мільйонів доларів преміальних, якщо сьогодні обіграє команду Голландії у чвертьфіналі чемпіонату світу, **повідомляє Globo.** На цей момент збірна з невеликої держави Центральної Америки заробила 14 мільйонів доларів за потрапляння на чемпіонат світу (9 мільйонів), вихід з групи (один) і перемогу в матчі 1/8 фіналу над Грецією (чотири).

А інші не платять...

Футболісти та весь персонал збірної Росії залишаться без додаткових преміальних за виступи в Бразилії. Про це заявив президент Російського футбольного союзу Микола Толстих.

А ще італійський фахівець Італо Гальб'яті більше не працюватиме у збірній. Кандидатури двох російських асистентів до штабу Фабіо Капелло назвуть до кінця місяця.

Контрольні матчі

Футбол. «Чорноморець» (Одеса) — «Гірник» (Кривий Ріг). 2:1. Голи: гравець на оглядинах, 31, Тейку, 52 — Ілляшов, 13.

«Чорноморець»: *перший тайм* — Безотосний, Тейку, Кутас, Зубейко, Опанасенко, К. Ковальчук, Аржанов, Гай, Балашов, гравець на оглядинах, Фомін; *другий тайм* — Паст, Мартиненко, Тейку (Іллой-Айєт, 85), Слінкін (Луценко, 78), Зубейко (Кабаєв, 63), Аржанов (гравець на оглядинах, 66), Сімаков, Данченко (Смірнов, 85), Балашов (Кулішенко, 61), Діденко (Насімі, 85), Фомін (Яворський, 61).

«Іллічівець» (Маріуполь) — «Оболонь-Бровар» (Київ). 3:2. Голи: Тотовицький, 31, Кулач, 82, Таргамадзе, 83 (п) — Коваленко, 11, Лук'янець, 65.

«Іллічівець»: *перший тайм* — Будюк, Путівцев, Яворський, Кісіль, Цюпа, Довгий, Мишньов, Чурко, Фатьянов, Тотовицький, Філіппов; *другий тайм* — Гальчук, Махарадзе, Акен, Очігава, Гринь, Оберемко, Приходько, Шевчук, Таргамадзе, Мандзюк, Кулач.

«Металіст» (Харків) — «Геліос» (Харків). 0:0.

«Металіст»: *перший тайм* — Дишленкович, Вільягра, Юссуф, Торсільєрі, Пшеничних, Нойок, Костюк, Кулаков, Едмар, Ребенок, Гоменюк; *другий тайм* — Горяїнов, Бордіян, Березовчук, Зотько, Осман, Шелаєв, Бухал, Ткачук, Білоус (Барилко, 72), Чередніченко, Радченко.

Згідно з новим регламентом у чемпіонаті УПЛ відтепер змагатимуться 14 команд

Інфекційні «бомби» Одеси

РЕАЛІЇ

Лист до редакції «Голосу України» від мешканців будинку 83 по вулиці Преображенській (а підписали його чотири людини) було присвячено «раковій пухлині», що двадцять років отруює життя одеситам. Йдеться про ділянку території перед 7-им міським відділенням зв'язку. 20 років тому тут був тротуар, а роки тому там з'явилася гарна плитка, а сьогодні — помийна яма, що погано пахне у спекотні дні, де підозрілі неохайні люди вдень і вночі продають раків, креветок, і, як стверджують автори листа до редакції, наркотики.

Протягом 20 років мешканці будинку звертаються в усі санітарні служби району, міста й області, дійшли до головного державного санітарного лікаря України. пишуть листи депутатам, чиновникам Приморської районної адміністрації з одним єдиним проханням — припинити знущання над людьми, заборонити несанкціонований продаж гідробіонтів (раків, креветок, мідій). Великі сподівання одесити покладали на «свого» депутата по 23-му виборчому округу Марата Корольова, медика за освітою — саме від нього вони чекали конкретної допомоги.

Мешканців будинку до сьогодні не почув ніхто, а після того, як на центральному телеканалі показали сюжет про те, як тодішній міський голова Олексій Костусєв купує тут, в антисанітарних умовах, варених рачків і смачно хрумтить ними під прицілом телекамери, тутешні торговки і зовсім почали почуватися «господарками життя» — вони просто в очі сміються всім контролюючим органам, які намагаються заборонити їм незаконну торгівлю.

«Скільки років триватиме це кричуще неподобство? Сил людських просто немає, щоб із цим боротися, навести чистоту та порядок зі свіжим повітрям. Ця «ракова пухлина» Одеси стала криміногенною точкою — вночі тут проходять розборки бомжів, тут можна купити наркотики і продається палена горілка» — це рядки з листа до редакції.

Скажу відразу — все, що написали читачі «Голосу України», — відповідає дійсності, переконався в цьому особисто. З розмов із продавцями «лівої» продукції стало зрозуміло, що вони насправді нікого не бояться і покладаються на своїх «кришувальників» у міліції, у Приморській райадміністрації, інспекції з благоустрою, у депутатському корпусі, у СЕС. «Кришувальників» виявити не вдалося, але стало відомо, що за годину до чергового рейду правоохоронців про це стає відомо всім торговкам, які тимчасово залишають робочі місця зі своєю продукцією на період роботи черговою комісії.

Насправді вирішення «ракової пухлини» не становить особливої складності — існують правила благоустрою міста Одеси, затверджені Одеською міською радою, де в статті 3.2.8 даються чіткі вказівки розв'язання цієї проблеми.

Владні структури не можуть/не хочуть/не планують/ навести тут порядок. Кому це вигідно? Однозначно, не тим одеситам, яких дістав сморід, лайка, жлобська вседозволеність торговок.

Незаконна, а значить, не контрольована торгівля раками, креветками, мідіями, рибою на вулиці Преображенській та інших районах Одеси, на узбіччях автотрас, сьогодні становить загрозу для життя тих, хто ризикне придбати із брудних рук і не менш брудних кошиків річкові та морські дарунки. Мало того, вся продукція, що тут продається, — браконьєрська. Переконатися в цьому простіше простого — ніхто з тих, хто торгує гідробіонтами та рибою на вулиці Преображенській, не зміг надати ветеринарної довідки, що свідчить про законне добування раків і рачків і про виловлення риби і.

Невелика торговельна точка на вулиці Преображенській, крім того, що сама по собі є порушенням норм благоустрою міста Одеси, дотримання громадського порядку та тиші в громадських місцях насправді є ветеринарною бомбою, яка може вибухнути спалахом інфекційного захворювання. Тому що вся продукція, яка там реалізується, — небезпечна для життя людей. Шкода, що одесити, які купують тут раків і креветок, не розуміють розмірів небезпеки та ризиків, на які вони наражаються.

Спека — не завада

Сьогодні в Одесі стоїть спекотна погода. На ринках городина, фрукти, молокопродукти «живуть», як то кажуть, лічені години. Та продавцям живої риби і раків, які, певна річ, холодильниками для зберігання продукції не користуються, спека не стає перешкодою для реалізації товару — торгівля продовжується на повний хід.

Але ж відомо, що за температури 15 градусів і вище виловлені раки, обкладені кригою, живуть годину-дві. Їх не можна переробляти, коптити, в'ялити чи просто заморозити. Тобто раки живуть і не становлять небезпеки для людини саме годину-два. Потім вони гинуть і становлять небезпеку для життя людей. Офіційний продаж раків має чимало обмежень. Головне «табу» для продавців: заборона на продаж неживих особин. Їх потрібно доставляти живими, викладеними в тару черевцями донизу, правильними рядами, із прокладкою між рядами соломою, сіном чи іншим сухим пакувальним матеріалом.

Кожна партія раків, підготовлена для продажу, має перевірятися ветеринарами. Залежно від дальності переміщення товар супроводжується відповідним свідоцтвом (вивезення за межі регіону) або ветеринарною довідкою (у межах міста). У них вказується кількість, пакувальний матеріал, дата і місце вилову, пункт призначення. Також відзначається благополуччя місцевості, з якої вивозяться раки, з інфекційних і заразних захворювань. Перевірки зводять нанівець шкоду, яку хворі особини можуть завдати людині.

Якщо зробити екскурсію довкола продовольчих ринків Одеси, то можна помітити картину — перед входом на базари на землі триває жвава торгівля продуктами, які повинні продаватися тільки за наявності ветеринарних і санітарно-епідеміологічних сертифікатів. Їх видають санветстанції на ринках, куди не кваплються ті, хто продає дурнопахнущі небезпечні для життя товари — у тому числі і раків і свіжу рибу.

Просто не бачать

Формально, адміністрація ринків не несе відповідальності за незаконну торгівлю — вона здійснюється за межами підприємства. Ну а ті, хто повинен здійснювати такий контроль, — СЕС, управління торгівлі та розвитку споживчого ринку Одеської міської ради, спецінспекція з благоустрою, міліція, як то кажуть, аж ніяк не бачать і не відчувають ні поганого запаху рибопродуктів і смаку молока, що перебродило.

Територія навколо головного продовольчого ринку «Одеса» сьогодні являє зону підвищеної небезпеки — різні будки, ятки, вантажівки з картоплею та капустою, цибулею та огірками, переповнені сміттєві контейнери, сотні людей, які торгують продуктами із землі. Все це заважає руху транспорту, а трамваї змушені пересуватися зі швидкістю пішохода — не приведи Господи, коли під колесами опиниться людина.

Та і та ж «ракова пухлина», про яку йшлося вище, міститься прямо перед входом на ринок «Привоз». То про що ще говорити?

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото В'ячеслава ТЕНЯКОВА.

ТИМ ЧАСОМ

В інспекції з благоустрою міської ради обурилися питанням «коли буде наведено порядок з незаконною торгівлею продуктами харчування», відповівши, що не можуть приставити до кожної бабусі по контролеру.

ДО РЕЧІ

«Ракова точка» на Преображенській — зі своєю антисанітарією, брудом і небезпекою для життя — в Одесі не єдина. Стихійна торгівля процвітає і на вулиці Генерала Петрова, і на Дніпропетровській дорозі, і на ринку «Південний», і на вулиці Левітана(ріг Чорноморської дороги), ну і, звичайно, — в «браконьєрській столиці» — селі Маяки.

10 липня у конференц–залі столичного Центрального державного архіву–музею літератури і мистецтва України відбудеться другий концерт відомого українського піаніста Євгена Громова із циклу «Жан–Філіп Рамо: клавірна творчість».

Опішня — круг гончарного раю

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Вижили, бо не мовчали

Хоча головними його героями стали численні поціновувачі тієї краси, котрі прибули сюди з багатьох куточків України всупереч застереженням скептиків. Дехто з останніх навіть радив організаторам утриматися від проведення фестивалю в цей неспокійний час. Мовляв, співати, танцювати і говорити про мистецтво будемо вже після того, як закінчаться бойові дії на сході нашої держави... Та чи справді стане вона міцнішою після такої «мовчанки» українців? «Ще немало є тих, хто хоче, щоб ми не лише замовкли, а й узагалі відмовилися від своєї національної ідентичності, — зазначив на відкритті фестивалю його «батько», доктор історичних наук Олесь Пошивайло.

— Та українці як нація вижили завдяки тому, що навіть у найтяжчі часи не лише боронили рідну землю, а й співали, танцювали, заохочували один одного до життя. Народне мистецтво і такі гончарні майдани єднають нас в одну велику родину, яку не здолають ніякі вороги».

Так, у «спокійніші» роки тут було більше іноземців. Але й цього літа без них не обійшлося. Приїхали учасники творчих змагань з Італії, Сербії та Росії. Коваль з Мілана Даміано Стефано де Ла Ройя пригадав, як друзі відраджували вирушати в Україну, де триває «війна». Однак подібні «страшилки» його не налякали. «На мою думку, європейці пережили вже стільки воєн і втрат, що далі боятися чогось просто немає сенсу, — наголосив гість із Італії. — В Опішні мене зустріли найтепліше, тут знайшов нових друзів. Вважаю, це також допоможе нам разом відстоювати мир і спокій на континенті». До речі, на конкурс італієць представив оригінальну ковальську скульптуру з «закодованою» в ній ідеєю осуду насильства.

Росіянин приїхав в Опішню по традиції

Москвича Володимира Косяка не менше вразила гостинність українців. Особливо в цей час, м'яко кажучи, напружених відносин нашої держави з Росією. У розмові з власкором «Голосу України» він зазначив, що жодного упередженого ставлення до себе в Опішні не відчув. Навпаки, тільки приязнь і прагнення поділитися таємницями древнього ремесла. Попри те, що в Москві сам трохи гончарює й водночас викладає ліплення та малювання у невеликій приватній студії, записався в «Е-літню академію» для новачків. «В Опішні, де побував уперше, відкрив для себе багато нового у техніці гончарювання, — зізнається гість із Москви. — Хоча приїхав сюди насамперед по традиції та живе спілкування з відомими майстрами. Вірю в те, що політики також зуміють порозумітися між собою, і взаємини між нашими народами налагодяться».

Для почесного гостя фестивалю — 75-річного Івана Гончара — свято в Опішні було «іменним». Не тільки тому, що він, потомственний гончар і директор музею гончарства в селі Коболчин Сокирянського району Чернівецької області, має таке знакове прізвище. Пану Івану випала нагода представити на велелюдді згадану «столицю» гончарства Буковини, в якій до війни та одразу після неї, за його словами, одночасно працювало 257 майстрів (!) глини.

Розповіді про це унікальне село захоплювали багатьох. Як і його майстер-класи за гончарним кругом для дітей та дорослих. Давали їх, створюючи святково-ярмаркову атмосферу довкола, і колеги Івана Івановича з Опішні.

Щоправда, їхні розповіді про свої буденні справи були не такими мажорними. Попри те, що, скажімо, знаний місцевий майстер Олександр Шкурпела останнім часом створив немало високохудожніх робіт. У тому числі й тих, які перемагали на престижних конкурсах. Але настрій у гончаря поліпшуватиметься тоді, коли його творами милуватимуться не тільки у виставкових залах... Купувати ж їх через економічну скруту та загальне безгрошів'я люди, м'яко кажучи, не поспішають. «Рік, що минув, особисто для мене був просто жахливим, — зауважив майстер. — Якщо чесно, то, мабуть, найходовішим товаром були... урни для праху покійників. Щоб вижити, доводиться робити й такі речі та вжитковий посуд. А для душі придумую щось художнє. Одну таку річ сьогодні продав за 1200 гривень, хоча на столичних розкладках за неї просили б у кілька разів більше».

Мабуть, буду малювальницею.

Учениця Опішнянського колегіуму мистецтв Інна Мягченко на фестивалі виступала з танцювальним колективом.

Шедеври «вуличного» мистецтва

Ще два роки тому здавалося, що вподобання колишнього шахтаря з Макіївки Олександра Корбана та його однодумців із Херсонщини Віталія Долгого і Романа Кулішова ніколи не перетнуться з гончарством і керамікою. Адже вони фактично на професійному рівні займалися екзотичним поки що для більшості людей старшого покоління мистецтвом графіті. Та після того, як організатори тижнів гончарного здвиження в Опішні почали влаштовувати тут «Керамографітіфести», не відкрити спочатку для себе, а потім і для широкого загалу згаданих фахівців вуличних розмальовок вони не могли. Тож минулого року саме ці молоді «східняки» на обшарпаному «заднику» поруч із головною сценою фестивалю створили справжній шедевр — величезне «настінне» панно з символікою гончарських традицій усіх регіонів України.

За цей час воно встигло стати однією з візитівок фестивалю, а його автори — закохатися в Опішню. Сьогодні їхніми творами прикрашені вже кілька будівель музею-заповідника та підпорядкованого йому Центру розвитку духовної культури. Причому один із них в осучасненому «опішнянському» стилі народжувався просто на очах сотень учасників гончарського фестивалю. Інша робота цієї творчої трійці перемогла на конкурсі майстрів графіті. Як зробити його ще змістовнішим? «У нас із цього приводу є свої ідеї, які обов'язково запропонуємо на розсуд організаторів, — говорить Олександр Корбан. — Та й узагалі хочемо разом із однодумцями суттєво підняти рівень цього «вуличного» мистецтва, яке не має нічого спільного з сумнівними забавами молодих вандалів».

Боділейнтінг чи стриптиз?

Як і раніше, найбільший ажіотаж серед глядачів викликав фестиваль-конкурс гончарського боділейнтінгу, тобто тематичного художнього розпису на тілі. Цього разу він виявився наймасовішим і за кількістю учасників. Хоча остання обставина, здається, зіграла з організаторами злий жарт. Адже «центровими» моделями стали представники однієї з харківських студій боді-арту. В їхньому професіоналізмі фахівця, певно, сумніватися не доводиться. Однак окремі моделі-дівчата, здається, таки «забули», що виступають вони не в нічному клубі й не у стриптиз-барі. Тож їхнє дефілювання з «прикритими» лише тоненькими нитками сідницями серед дітей і бабусь (подекуди ще й із цигарками в зубах) виявилося, м'яко кажучи, недоречним.

Не кажучи вже про відверту «незістиковку» подібної надмірної розкутості з народними традиціями. Тим паче, що на трьох попередніх конкурсах таких «надмірностей» усе ж таки не було. Зрозуміле прагнення фундаторів гончарського «Здвигу» за допомогою наймодерніших мистецьких засобів «дійти» передовсім до молоді. Однак у «столиці» вітчизняного гончарства більш ніж достатньо інших зваб, аби не вдаватися до подібної «заманухи», даруйте, голими жіночими задками... Пам'ятаймо про це.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.
Фото автора.

Коваль із Полтави Владислав Вишневецький завершує роботу.

До Осьмачки, у Куцівку

На батьківщині видатного українського поета Тодося Осьмачки голова Черкаської облради, відома поетеса Валентина Коваленко вручила всеукраїнську літературну премію, яка носить ім'я земляка. Лауреатом став письменник Василь Трубай з Обухова, що на Київщині, за книгу «Натюрморт з котами».

Премію заснували Черкаська обласна організація Спілки письменників, яку донедавна й очолювала пані Валентина, Смілянський міськрайонний благодійний фонд «Тодось Осьмачка» і підприємство «Булатецькі брати».

Ознайомитися з книгою вдалося не всім. Письменник привіз лише декілька примірників.

— Сталося так, що авторські примірники «Натюрморта...», які мені передало видавництво, я забрав зі Спілки письменників 18 січня, — розповів Трубай. — Звідтіля пішов з двома сумками на Грушевського, на барикади. Там поклав свою ношу на асфальт і почав подавати хлопцям бруківку. Аж тут беркутівці пішли у наступ. Я схопив ті торбини з книгами і побіг. Боявся, щоб мене свої ж не затоптали, бо рухатися швидко не можу, вже не молодий. Озираюся, а на мене біжать не люди, а якісь роботи у шоломах, з кийками. Опинився я на асфальті. Потовкли добре... Торби випустив з рук, загубив. Ледве до метро живим доповз. На диво, згодом кілька книг зовсім незнайомі люди мені передали.

...У стародавній Куцівці на травневі іменини-спомини Осьмачки хмари затягнули небо. Після слів Василя Трубая крапнула сльозина дощу, а тоді несподівано бризнуло сонце. У нещодавно відновленому дивовижному храмі Різдва Пресвятої Богородиці (**на знімку праворуч**) було світло. Так, як і писав свого часу Осьмачка. У цій церкві його хрестили, тут земляки і гості помолилися за упокій душі пристрасного поета і великого українця.

Тодось Осьмачка (1895—1962) — поет, прозаїк, перекладач. Народився у селі Куцівка Смілянського району на Черкащині. Автор семи поетичних

збірок та трьох повістей. Чимало критиків вважали, що після Тараса Шевченка саме Осьмачка вище за будь-кого іншого підняв у поезії могутній і трагічний образ українського селянства. Рятуючись від сталінських репресій, він опиняється спочатку у Львові, а після Другої світової війни — у Німеччині. Згодом, тяжко хворого, друзі переправили його до США, де й закінчився драматичний шлях митця.

На зустріч з Осьмачкою приїхало багато літераторів, шанувальників його творчості. Ведучим свята був нинішній керівник Черкаської обласної організації Спілки письменників України Володимир Ткаченко. У Куцівку приїхали також письменник, мовознавець Олекса Різників з Одеси, секретар НСПУ Сергій Пантюк, головний режисер Кіровоградського муздрамтеатру Євген Курман, київська поетеса Леся Мудрак, професор Черкаського університету імені Богдана Хмельницького Володимир Поліщук, новопризначений голова Смілянської РДА Сергій Тимофіїв. Були також активісти Смілянського Майдану і народної ради, школярі і дорослі, які пробують себе у поезії. Для них провели конкурс на кращий вірш (перемогла байкарка з Черкас Антоніна Романенко).

Був у Куцівці і Дмитро Щербатюк — чи не єдиний, хто пам'ятає живого Тодося Осьмачку. Поет закарбувався у його пам'яті вродливим, замисленим, у простому домотканому вбранні, у солом'яному капелюсі і з торбою через плече. Пан Дмитро доводиться ще й далеким родичем знаменитому земляку: його дружина Галина Харитонівна — племінниця Тодося Осьмачки.

А онук поетового брата Степана, Микола Осьмачко, приїхав разом з мамою Марією і сином Віталієм з Новоархангельська, Кіровоградщина. Він комп'ютерник, хоч змалку теж пробував писати вірші.

Головний меценат премії імені Осьмачки, відомий політик із Черкас Микола Булатецький наголосив: «Сюди приїхали люди, яким болить Україна, її доля, її майбутнє. Так, очевидно, як вона нестерпно боліла незбагненній людині, письменнику-патріоту Тодосеві Осьмачці...» А Василь Трубай сказав: «Осьмачка близький мені — по українській групі крові, по духу. Він — з когорти нескорених. Він — борець».

2015-го виповниться 120 років з дня народження Тодося Осьмачки. Валентина Коваленко сподівається, що до того часу вдасться привезти на Батьківщину прах поета. Адже він про повернення в Україну мріяв щодня — до останнього подиху.

Олександр ВІВЧАРИК,
Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото Олександра ВІВЧАРИКА.

ХРОНІКА

Спокій для рідної землі

Днями Тимофій Ведерник і його рок-гурт «Артіш» (із санскриту Ар — земля, Тиш — спокій) презентували в столиці одразу три нові альбоми. Вдячні слухачі познайомилися з «Чорним котом», «Студентом БЖ» і «Палатою №6». Звучали блюзові, рок-н-рольні, хард-рокові, ліричні композиції. Також Ведерник порадував своїх гостей, серед яких поети, письменники, композитори, українськими народними піснями в сучасній обробці.

Вітер стукнув у віконце,
Гостем проситися зима.
Бачу в небі, наче сонце —
Помаранчева хурма!

Уперше читачі «Голосу України» познайомилися з цим перспективним автором і виконавцем одинадцять місяців тому, 20 липня минулого року. Цей час Тимофій марно не гаяв. Крім численних виступів на творчих вечорах і поетичних капусниках, Ведерник заспівав перед тисячною аудиторією на Оболонській набережній під час водного шоу й відкрив сайт свого рок-гурту (http://artish.ucoz. ua/).

І, звичайно ж, «Артіш» брав найактивнішу участь у житті Євромайдану. З перших днів Тимофій і його команда виступали перед стомленими й замерзлими людьми, і на головній сцені, і в наметах або просто неба. Хлопці допомагали будувати барикади, приносили продукти, і головне — старалися не дати запанувати зневірі навіть у найважчі дні. Тепер «Артиш» намагається знайти можливість дістатися в зону АТО й виступити з концертом на підтримку українських військових.

Також гурт готується до зйомок кліпу й поїздки на етнофестиваль «Казкове місто» в Одеську область.

Молодий музикант щиро радий змінам, які відбулися на рідній землі. І тепер найзаповітніше його бажання — щоб Україна спокійно й без потрясінь ішла своїм вистражданим шляхом, политим кров'ю героїв. Побажаємо їй удачі. А також одному з найкращих її синів — лідеру рок-гурту з такою знаковою зараз назвою.

Юрій ПЕРЕБАЄВ.
Фото автора.

ФОТОФАКТ

У столиці біля Музею води «виросла» нова туристична пам'ятка — Дерево бажань. Його створив художник-коваль Олександр Загородній. У кроні кутого витвору сховалися молодильні яблучка, які дарують охочим молодість та красу, біля підніжжя — Курочка Берегиня, яка відповідає за багатство й успіх. Доторкнувшись до коріння дерева, побажайте здоров'я й довголіття батькам.

Фото Ольги КРИЛОВОЇ.

Капралам п'ятої колони

Щойно побачила світ нова книжка харківського поета Миколи Побеляна «Попіл Клааса...» (Харків, видавництво «Федорко», 2014).

У доробку 66-річного поета — понад півтора десятка поетичних книжок. Його вірші перекладалися на іврит, російську, вірменську та французьку. За фахом він учитель української мови та літератури, стаж педагогічної роботи — 40 років, працює в Харківській спеціалізованій школі №108, там же очолює літературну студію. До речі, чи не половина книжок Побеляна — для юних читачів. Втім, остання збірка — не для дітей. Це поезія революції, тут ліричні переживання нерозривно переплетені з тим, що ми звикли називати публіцистикою. Як, скажімо, у вірші «Капралу п'ятої колони» («Капрале п'ятої колони, час — швидкоплинний, час — іде, пристанища, як чорний Каїн, таки не матимеш ніде...»). Більшість вміщених тут поезій народжені останньої весни, як-от цей «Сонет про втрату розуму», що його написано 20 березня, а звучить він так, ніби сьогодні створений:

Карає небо мій народ
неспокоєм...
Снігами, — що
на парость молоду...
Годинниками
в білій хаті цокає:
Невідворотну
наклика біду...
Собори, храми,
мінарети падають...
Які ж ми бо?! —
Їх тільки возвели...
Брати братів
не чують
і не вгадують,
Немов ніколи
ними не були...
На сонці плями чітко
оку значаться...
Молитва божих вух
не доліта...
Содіяне нікому
не пробачиться...
Чий задум це?
Чия страшна мета?
А в Угличі
гуде містичний дзвін:
Повтори віщі
пророкує він...

Нещодавно в Києві презентоване вже третє видання книги історика Романа Коваля «Отаман Зелений» — про знаменитого народного героя Данила ТЕРПИЛА, що називав себе Зеленим і очолював Дніпровську повстанську дивізію, яка під час визвольних змагань боролася з більшовиками

Нескорена сім'я Єфімчуків

ДОЛЯ

За участь у національно-визвольному русі сім'я Єфімчуків із села Косаревого Млинівського району у 1944-му сумарно отримала від радянської влади 25 років спецтаборів — батько (10), мати (5), син (10). А як відсиділи, то ще довго терпіли знущання як «вороги народу».

Батьки вже відійшли у вічність, а 88-літній Василь Денисович (нині мешканець Дубна) досі не може загоїти душевних ран. А найбільшою такою раною, як сам зізнається, донедавна було те, що його батько покоївся далеко від рідної землі, хоч завжди тягнувся серцем до України. Лише через 46 років вдалося виконати батьківський заповіт — перевезти його прах на кладовище у селище Млинів.

До приходу радянської влади на західноукраїнські землі сім'я Єфімчуків вважалася небідною, бо трудилася не покладаючи рук. Мали дванадцять гектарів поля, реманент, худобу. Але в 1939 році нова влада затіяла колективне господарювання. Основою для колгоспу на хуторі Олександрівка поблизу села Косарево, де жили Єфімчуки, мав стати саме їхній нажиток. Оперуповноважений так і сказав селянинові: «Відправлю в Сибір до ведмедів». Але почалась війна.

Шлях косаревського «куркуля» проліг до УПА. Там, враховуючи його грамотність (закінчив сім класів), життєвий досвід та нестачу українців-учителів, запропонували зайнятися на окупованій території шкільництвом. Опісля до цього долучився і Єфімчуків син Василь.

— У Дубні я вступив на вчительські курси, закінчив їх, потім став у поміч батькові. Зокрема, намагався організовувати навчання у Владиславівці, Косареві. Але дедалі гострішою ставала боротьба з німцями, — згадує Василь Денисович. — Довелося цілковито переключитися на повстанські обов'язки. Деякий час я був підрайоновим господарчим — на вісім сіл. Окрім того, брав участь в окремих походах. Так, щоб ліквідувати окупантам зв'язок в напрямку Рівне—Млинів, наша повстанська чота за одну ніч зняла дроти зі стовпів майже на двокілометровій лінії. Іншим разом у селі Сатиїв знищили гуральню, з якої німцям постачали питво. Здійснили також збройний напад на млинівського ляндвірта та його охорону. Забрали зброю, якої повстанцям не вистачало. Роззброїли й десять партизанів-розвідників у лісі Кругляки біля села Улянівка. Власне, саме за участь у цій операції мене довго після спецтаборів не реабілітовували.

По війні Дениса, Параскеву та їхнього сина Василя судили за матеріалами однієї справи, але місце покарання для кожного вибрали різне. Батька загнали в Красноярський край, матір — в Мордовію, а Василя — у спецтабір суворого режиму в Караганді. Та все одно шляхи батька й сина перетнулися.

— Нас часто переводили з місця на місце, — каже Василь Єфімчук. — Були ми й біля Семипалатинська, де випробовували атомну зброю. Про неї й духом не відали. Просто виконували будівельний наряд у радгоспі імені Абая. Як раптом дехто з моїх співтабірників-будівельників почав сліпнути. З'ясувалося: вони, їдучи в бік Семипалатинська, побачили в небі сліпуче сяйво і не могли відірвати погляду. А це ж, розумієте, було сяйво атомної бомби. Скажу більше, у 1956 році після ядерного вибуху зараженість зерна в тому радгоспі була такою, що жодної тонни держава не прийняла. Частина пропала, частину віддали на корм худобі. Ось бачте, де мені довелося побувати... Але повернуся до нашої зустрічі з батьком. Це сталося в одному з таборів, коли несамовито лютували морози. Десь до сорока градусів, а ми — в куфайчинах. Першим дізнався про мене батько, хоч він потрапив на поселення пізніше. Випросив у табірного начальства зустріч зі мною, а через деякий час навідується до мене офіцер і передає камізельку. Вона була наполовину солом'яна, наполовину ватяна. А головне: зроблена батьковим руками. Як татові в камері вдалося її пошити, сам не розумію. Чесно кажучи, для мене татова одіж була теплою вже від того, що він, сам перебуваючи у скруті, думав не так про себе, як про інших. Таким він був завжди. Таким запам'ятався односельцям. Бо, наприклад, змайстрував у селі жорна, олійню, бойню, якими користувався весь сільський люд. Бо навчав дітей не тільки грамоти, а й любові до України. Бо, коли настав час боронити рідну землю, взяв у руки зброю і пішов в УПА. І справді, буде б несправедливо, якби навіть по смерті тато залишився далеко від цієї землі.

Євген ЦИМБАЛЮК,
краєзнавець.

Млинів
Рівненської області.

На знімку: 88-річний Василь Денисович Єфімчук, політв'язень та член ОУН, із єдиною фотографією батька.

Фото автора.

Не суди, хто поганий, не питай, по кому подзвін

Дати, про які хотілося б згадувати якомога рідше

Так уже, либонь, розпорядилися небеса, що нинішній червень видався ущерть наповненим не лише урочистими державними церемоніями і приємними дипломатичними успіхами. Він побіжно запам'ятається нам і деякими сумними миттєвостями. Зокрема, святкова конституційна субота збіглася, на жаль, із сотими роковинами початку однієї з найлиховісніших трагедій сучасності — Першої світової війни.

Нагадаємо, що саме цього спекотного ранку члени радикального угрупування «Чорна рука» з другої спроби таки реалізували давно виношувані плани щодо вбивства нащадка віденського престолу. Після чого династія Габсбургів оголосила війну Сербії, останню підтримала Російська імперія... ну й, як мовиться, уже пішла суцільна майже не керована ніякими здоровими глуздами кривава людська м'ясорубка. І хоча точні чи бодай округлені цифри втрат навряд чи комусь уже, ясна річ, вдасться зараз вирахувати, те, що вони перевищують 10-мільйонну позначку, можна сказати з упевненістю!.. Що ж до мимовільних жертв серед мирних мешканців (мається на увазі: внаслідок голоду, холоду, масових інфекцій, природних чи техногенних катастроф, та й, зрештою, через забруднене довкілля), то їх ще принаймні втричі більше.

Про одну з таких страшних, проте все ще напівзамовчуваних аварій хотілося б розповісти докладніше.

...Сталося це на Закарпатті 15 березня 1915 року, майже точнісінько опівночі. Місцевою залізницею без упину, немов у збудженому вулику, сновигали переповнені ешелони — переважно з працівниками лазарету, зв'язківцями та іншими інженерно-допоміжними службами. Позаяк саме на той час австро-угорським військам вдалося вже трохи оговтатися від наслідків знаменитого Брусиловського прориву, тобто зупинити наступальні операції царської армії, яка протягом осені заволоділа чималим клаптем земель супротивника (підійшовши кінець-кінцем упритул до річки Латориці). Отже, весь східний фронт навесні 1915 року перемістився до Галичини, куди, власне кажучи, й направлялися тилові підкріплення.

...І ось коли тієї зловісної ночі зі станції Свалява у напрямку Воловця рушив битком забитий своїми й чужими ешелон (бо були в ньому як «їхні» важкопоранені, так і «наші» полонені), неподалік станції Заньки аж 20 (!) хвостових вагонів раптом відчепилися від головного і почали, набираючи шалені оберти, стрімко котитися по схилу!..

Причому декому з окутих маренням солдатів, що задрімали у товарних теплушках, поперва навіть подумалося, ніби почався російський контрнаступ (так, в усякому разі, переповідали згодом ті, кому все ж пощастило вижити). А поодинокі здорові воїни, серцем відчувши біду, стрімголов кидалися у темну віконну порожнечу, хоч шансів уціліти за такої швидкості руху було в них ну дуже мало. До того ж двері на вагонах тоді ретельно замикали саме ззовні — щоб уникнути неконтрольованих випадків втечі й дезертирства.

Тим часом на самій станції Свалява зустрічні колії, як на зло, були заставлені переважно цистернами з пальним, гарматами та амуніцією. В результаті — вибух воістину нечуваної сили сколихнув і ледь не перевернув догори дригом усе містечко!...

Через безліч до невпізнанності понівечених трупів неможливо було навіть надати оперативну першу допомогу постраждалим: їх просто зносили без зайвих розпитувань (на кшталт: хороший він чи поганий і проти кого воює) у сколочений нашвидкуруч польовий шпиталь. Принагідно зазначу, що тут зараз функціонує міська середня школа №3, де пам'ять про цей жахливий епізод історії теж належним чином увічнено.

Серед 250 обгорілих тіл упізнано було лише трохи більше сотні. Принаймні, на величному чавунному обеліску **(на знімку)**, спорудженому в 30-х роках, викарбувані їхні інтернаціональні прізвища. Ну а далі.... далі — просто порядковий номер і порожня рисочка.

До речі, насамкінець варто було б, гадаю, розповісти бодай коротенько і про саме кладовище, яке стало останнім (хоч і суто символічним) прихистком усіх цих мучеників. Зараз воно називається «Сваляівський меморіальний парк».

Територія для нього спеціально тут же, по війні, впорядковувалася захопленими у полон італійцями (бо ж Закарпаття, нагадаємо, перебувало тоді у складі сусідньої Чехословаччини) і солідний відрізок часу підтримувалася на зразковому рівні. Але десь наприкінці 40-х, тобто вже із приходом у ці краї радянської влади, стали даватися взнаки прояви вандалізму. Зокрема, безшабашні водії-далекобійники, не задовольняючись вузеньким польовим путівцем на Дем'янчі, автівками утрамбовували собі дорогу прямісінько через могили. Згодом мальовничий тин із живоплоту теж було знищено, внаслідок чого сам обеліск опинився раптом уже на проїжджій частині.

Далі — більше... У середині 50-х років на облаштованому поруч Лисогорському військовому полігоні занадто хвацькі червоні комісари не придумали нічого дотепнішого, ніж використовувати тутешні надмогильні плити як зручні навчальні орієнтири для прицільної стрільби. Коротше кажучи, все ніби за логікою епохи котилося до повного забуття і зневіри...

Та завдяки активній протидії з боку вчасно створеного Українського товариства охорони пам'яток історії та культури (беззмінним головою якого був академік П. Т. Тронько), слава Богу, вдалося запобігти остаточній руйнації цвинтаря.

Крім того, відіграв тут, далебі, не останню роль і той важливий чинник, що по сусідству вирішено було заодно організувати братське поховання і двох тисяч мирних угорців та німців, життєвий шлях яких трагічно обірвався у сувору добу Великої Вітчизняної. Причому для них тут ось уже майже чверть століття височіє окрема поіменно розписана стела. А за шанобливе підтримання навколишньої чистоти й порядку з ентузіазмом узялася місцева молодь (під орудою колишнього народного депутата Михайла Товта). Та все ж, оскільки обидва ці військові кладовища огороджені спільним муром, то, відповідно, й назва в них тепер одна — цілком зрозуміла кожному і навіки незабутня: «Свалявський меморіальний парк».

Отже, 28 червня до підніжжя жалобного обеліска загиблим у потязі воякам і медсестрам лягли вінки нашої світлої пам'яті, а у розлогій мідній чаші спалахнув незгасимий вогонь.

У поминальному мітингу-реквіємі, організованому угорською громадою області, взяли участь секретар комітету з питань прав людини Верховної Ради України Іштван Гайдош, народний депутат України Михайло Ланьо, Надзвичайний і Повноважний Посол Угорщини в Україні Мігаль Байєр, президент Всесвітньої федерації українських лікарських товариств Любомир Пиріг, голова партії «Справедлива Україна» Степан Дяченко, керівництво Свалявської райради, міський голова Іван Ланьо, безпосередня проектантка цього величного комплексу (яка нині, до речі, очолює ще й обласну спілку урбаністів) Єва Асталош, академік архітектури Тамара Панченко, та й загалі всі небайдужі душею громадяни Закарпаття.

Едуард ЩУР.
Фото надано автором.

Батька загнали в Красноярський край, матір — у Мордовію, а Василя — у спецтабір суворого режиму в Караганді

Двадцять тисяч років тому тут полювали на мамонтів

А тепер у Мезинському національному парку чекають туристів

Дорога нашого прес-туру, що його організувало Міністерство екології та природних ресурсів України спільно з проектом Секторальної бюджетної підтримки ЄС, пролягла далеко на Чернігівщину, в Коропський район, — до Мезинського національного парку. Тут, на території заповідника, окрім мальовничих деснянських крутосхилів, безкрайніх луків та чистих озер** (на знімку внизу)**, а також тваринного світу, чимало мешканців якого занесено до Червоної книги України, розташовується ще й всесвітньо відома стоянка доби палеоліту, що датується XVIII—XV століттями до нашої ери. І це не кажучи вже про дуже щирих людей з їхнім особливим життєвим укладом, притаманним лише цьому краю.

До слова, статус Національного природного парку Мезинському урочищу було надано Указом Президента зовсім недавно — 2006 року. А загалом варто зазначити, що Україна не дуже поспішає розширювати такі оази, хоча насправді порівняно з розвиненими країнами маємо зовсім незначні природоохоронні території. І даремно, адже, враховуючи нинішню ситуацію з анексією Криму, саме такі місцини могли б послужити нашим співвітчизникам альтернативою для відпочинку. А море запросто могла б замінити Десна. До того ж, насолоджуючись надзвичайно красивою тутешньою природою, люди мали б можливість познайомитися ще й із етнографічним укладом життя місцевих мешканців, який має надзвичайно глибоке історичне коріння.

Тож, як зазначила експерт проекту Європейського Союзу «Додаткова підтримка Міністерства екології та природних ресурсів України у впровадженні Секторальної бюджетної підтримки» Анна Голубовська-Онісімова, велику надію покладають у цьому питанні на підписання Україною економічної частини Угоди про асоціацію з ЄС. Це має послужити гарним поштовхом для синхронізації нашого законодавства з європейським, зокрема і в природоохоронній сфері, вважає Анна.

Якщо заглиблюватися в історію цієї місцевості, то тут вона сягає дуже давніх часів, і на сьогодні це найбільш вивчена територія доби палеоліту в світі. Утім, Мезинська стоянка могла б так і залишитися не дослідженою, якби 1907 року тут не сталася величезна злива. Вийшовши вранці на подвір'я місцевий козак Сосой Кошель запримітив у вирвищі, куди провалилися деякі його споруди, величезну кількість кісток невідомого походження. Він показав їх історикам. У цей час саме готувався XIV з'їзд археологів, і знахідкою неабияк зацікавилися. На сьогодні кістки Мезинської стоянки, констатує не без гордощів в.о. директора музею Наталія Сіра, рознесено фактично по всьому світу — там, де є палеонтологічний музей, обов'язково присутні й експонати з Мезина. А ще, якщо говорити про унікальність стоянки, то саме тут було знайдено перший у світі музичний інструмент із кісток мамонта. Також учені віднайшли на цих землях і перший місячний календар. Викарбуваний він на браслеті, виготовленому з бивня мамонта. Отже, можна стверджувати, що вже тоді за місяцем люди ходили на полювання, вели інше господарство.

Унікальна й подальша історія цього краю. Так, у роки Північної війни 1708 року біля села Мезин переправлялася шведська армія через Десну. До речі, свідком цих подій є 500-річний дуб, який тут називають дубом Мазепи **(на знімку праворуч)**. Він розкинув свої шати на пагорбі і ніби спостерігає за переправою. Остання також фактично зберегла свою самобутність від тих далеких часів. А з одного берега Десни на інший вас перевезуть на досить своєрідному «середньовічному» поромі. Принцип дії його полягає у використанні течії річки та м'язової сили паромника; а в цьому разі ми могли й самі покермувати цим нескладним, проте надійним стародавнім винаходом наших предків. Паром, а точніше пліт, кріпиться до сталевих осей, через які протягується металевий трос. Конструкцію закріплюють на березі за допомогою масивних ланцюгів. Коли паром завантажений і готовий до переправи, паромник скидає ланцюги і скеровує ними паром на другий берег. Така переправа тут дуже популярна, вона неабияк допомагає місцевим мешканцям під час заготівлі сіна та випасу худоби або й просто щоб з'їздити в гості до сусідів **(на знімку в центрі)**.

Поруч із поромом є так звана каолінова гора. Це пагорб із білої глини, яку свого часу місцевий фабрикант Григорій Савицький використовував для виробництва фаянсового та порцелянового посуду. А ще неподалік, на Пузиревій горі, як розповіли нам селяни, що випасали тут-таки худобу, заможний міщанин Мусій Пузир мав гончарні майстерні, і його посуд славився далеко за межами краю. Хоч як прикро, а порцелянове виробництво не збереглося, проте вироби нащадків пузиревих учнів — сучасних гончарів — мають неабиякий попит. А от сама гора нині нічим не нагадує про минуле, вона накрила древню історію барвистим різнотрав'ям і чагарниками. Хіба що біля її підніжжя, в Десні, ви легко знайдете рештки тварин часів «давнього моря», так звані белемліти. Це закам'янілі молюски. Кажуть, їхній вік — 150 мільйонів років. Вдалося відшукати кілька таких і нашій групі. До слова, море в крейдяний період було прісне. А ще з цієї гори відкривається неймовірна панорама місцевості — Десна, луки, порізані озерцями, і глибочінь неба.

Тож і не дивно, що сюди дедалі частіше заїжджають туристи. Як розповіли місцеві мешканці, в навколишніх селах майже не залишилося ще донедавна порожніх домівок — приїжджі охоче купують їх собі під дачі.

І це не випадково. Коли я розшифровувала свої записи, в диктофоні людські голоси перебивав неймовірний пташиний хор. Навіть трохи пожалкувала, що не знімала сюжет телевізійною камерою, а то могла б передати ці звуки і вам, наші читачі. У будь-якому разі, їх приємніше, мабуть, почути наживо.

Марина КРИВДА.
Фото автора.

ДОВІДКОВО

Статус Національного природного парку Мезинському урочищу було надано Указом Президента зовсім недавно — 2006 року.

* * *

Відповідно до угоди між Україною та ЄС про фінансування програми «Підтримка реалізації Стратегії національної екологічної політики України на період до 2020 року», загальна площа природоохоронних територій в нашій країні мала б досягти на початок 2013 року 6,9 відсотка від загальної площі, а до 2020 року вийти на 20 відсотків. Проте нині вона становить лише 6,08 відсотка.

* * *

Береза випаровує за день шість відер води, дуб — п'ять. Людині потрібно 960 літрів кисню на добу — стільки виділяє його п'ять дорослих дерев.

Білу глину фабрикант Григорій Савицький використовував для виробництва фаянсового та порцелянового посуду

КУРІНЬ

№ 126 (5876) СУБОТА, 5 ЛИПНЯ 2014

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, на сході й у Приазов'ї місцями короткочасний дощ, гроза, в окремих районах град. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с, під час гроз шквали 15—20 м/с. Температура вночі 12—17 градусів тепла, на узбережжі морів до 20. Удень 24—29 градусів, на Закарпатті 28—32 тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 5 ЛИПНЯ

1939. Народився Володимир Голота — український режисер і театрознавець. **1965.** У місті Калуш Івано-Франківської області став до ладу хімічно-металургійний комбінат. **1975.** Пішов із життя Павло Вірський — артист балету та балетмейстер, художній керівник Ансамблю танцю УРСР (нині — Національний заслужений академічний ансамбль танцю України імені П. Вірського). **1991.** Верховна Рада УРСР ухвалила закони УРСР «Про заснування поста Президента УРСР і внесення змін та доповнень до Конституції (Основного Закону) УРСР», «Про вибори Президента УРСР». **1999.** У Вінниці розпочав роботу І Міжнародний фестиваль лялькових театрів «Подільська лялька».

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Як відомо, Путін вирішив повернути радянські п'ятирічки. Тепер я знаю, чому скупа чоловіча сльоза інколи візьме та й заб'є з ока залізного ВВП. Просто ВВХ тужить за радянським минулим: СРСР і френчем «а-ля Сталін», БАМОМ і трійним одеколоном, п'ятирічкою і плавленим сирком «Дружба». І, подейкують, ностальгія настільки сильна, що йому доводиться розриватися між виступом перед дипкорпусом, який ще пам'ятає запах нафталіну та трійного одеколону, з темою «Руський мир у небезпеці», читанням чолобитних Стрілка зі Слов'янська й підписанням закону «Стратегічного планування», себто майбутніх п'ятирічок. Але щоб обов'язково, як водилося раніше, Україну — за три роки! А Малоросію — вже і зараз! Із плавленим сирком «Дружба»!

Лишень не подавіться... Сирок,.. як казав класик, «другої свіжості»...

Репродукція плакату часів СРСР.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Музики каламбурять

Від цих «мажорів» усі в мінорі...

Те ще буде!

Тільки знайшли прийом проти лому, як з'явився асфальтоукладальник...

Російська опозиція каламбурить

Добре там, де «наших» нема.

Майже за Пушкіним (мовою оригіналу)

«Подъезжая
под Ижоры,
Нагло давят
нас «мажоры»...»

Маленькі хитрощі від бувалих

Якщо ви хочете, щоб ваш голос не вкрали, — голосуйте за правлячу партію.

Розподіл праці

Одні тушок до Верховної Ради України заводять, інші — виводять їх на чисту воду.

Тільки прапори гудуть...

Стандарти судочинства лежать під штандартами гаранта.

Борис РЕВЧУН.

Оголошення

Відправте 125 кришечок від горілки «Срібний етил» і ви отримаєте унікальний шанс на лікування від алкоголізму зі знижкою 10%!

КАЛАМБУРИЗМИ

Поганий настрій

Серіал не додивилась
мила.
Без голлівудівського
«мила»
І днина біла
їй немила...

Не тільки у нас

Телеломиями політи
На всіх широтах
посполиті...

Т.зв. олігархам

Переконалась нація,
що ви
Не люди —
лантухи грошви...

Духовні диверсанти

Засмічують душі,
джерела, криниці
та ріки
Порожні серцями
заброди, хруні,
недоріки...

Сергій КОВАЛЬ.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ *Якщо всі будуть хитрувати, брехати і красти, світ стане безсмертнішим і дурнішим, але «дисидентнішим і космічнішим...»*

☞ *Розмовляєш російською — будь розумним, українською — талановитим і мужнім, а дійсність — гидка і жодної мови не знає!..*

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

ДОДУМАЙТЕ САМІ — ДДС

Після невеликого передиху наш конкурс знову рушив до заповітної цифри — 14: 14 грудня 2014 року, 14-та година, 14 хвилин і 14 секунд, коли лідер отримає гуморний приз — 2014 гривень 14 копійок. Отже, переможні додумки курінний публікує тут, а решту, повірте, не гірші, ви, як завше, знайдете на сайтах: www.golos.com.ua і golosukraine.com у розділі «Гумор».

1. Володимир Путін, президент РФ (про ціну на газ у 385 доларів):

— Це більш ніж партнерська пропозиція. Якщо вже чесно, ми пішли на цю ціну, щоб клієнта не втратити...

...Та після таких «партнерських пропозицій» у «Газпромі» залишиться тільки один партнер — Росія.

(Г. Макаренко, Житомир).

2. Олександр Лукашенко, президент Білорусі (про В. Януковича):

— Я вам раджу: заберіть свого Президента в Україну. Нехай він буде у вас...

...інакше я заберу собі, щоб він допоміг Білорусі вступити до ЄС.

(С. Заворозко, Дніпропетровська область).

3. Дмитро Рогозін, віце-прем'єр РФ:

— Ніколи не сумнівався в необхідності повернути великому Сталінграду його ім'я. Не заради Сталіна, а заради...

...його нащадків і послідовників. Таких, як я.

(О. Ващенко, Ірпінь).

4. Сергій Шойгу, міністр оборони Росії:

У червні пройде черговий щорічний всеармійський місячник «Армія проти наркотиків», але краще, щоб це був щорічник...

...під назвою «Армії — хороші наркотики»...

(М. Варениця, Сміла).

5. Михайло Чечетов, народний депутат, Партія регіонів (про майбутню виборчу систему):

— На політичному танцполі танці бувають під одну мелодію, а її ще немає...

...Тоді доведеться танцювати чечітку у Верховній Раді під час голосування.

(Р. Тимошейко, Рівненська область).

А тепер нова п'ятірка фраз, яка, думається, вразила не лише курінного:

1. Володимир Путін, президент РФ:

— Українцям необхідно повернутися на шлях миру, діалогу та згоди...

2. Нестор Шуфрич, народний депутат, Партія регіонів (про перемовників із сепаратистами):

— Ми представляли людей, які прагнуть миру і які не хочуть, щоб їхніх дітей вбивали.

3. Микита Михалков, російський режисер:

— Мат — один із великих витончених винаходів російського народу.

4. Семен Семенченко, комбат добровольчого батальйону «Донбас»:

— Ви думаєте, що я зараз роблю в Києві? Я намагаюся вивезти бійців. Трьом ротам не дають виїхати з Києва в Донбас, щоб не нервувати Путіна.

5. Юрій Загородній, голова СДПУ(О), член виконкому громадського руху «Український вибір».

— В Україні державних діячів — одиниці, Медведчук — один із них.

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь»-ДДС.

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Олександра ДУБОВСЬКОГО, Георгія МАЙОРЕНКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Юлія ПОТАПЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб: 40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота); 08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій: 60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 36189

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

